

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 73 ◆ Четвер, 18 квітня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

ПРИСЯДЕМО?

Казав один дід: якщо дуже ніколи, то сядь та посидь.

Нам же — ніколи. Ніколи працювати, ніколи озираючись, ніколи подумати. Бо ми — стоїмо. Стоїмо у чергах, пікетах, заслонах, патрулях, шеренгах, стоїмо при мікрофонах, лотках, рундуках, стоїмо у транспорті, який теж часом стоїть.

Відійшов би хоч один від того колективного стовбняка, зробив два кроки, повернувся через ліве плече і... сів. І — подумав би. Бо думати є про що. Всім. Хто б де і супроти кого не стояв.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

КОМІСІЯ Верховної Ради УРСР у закордонних справах відбулася бесіда між парламентаріями Угорщини та України.

Заступник голови Комісії Верховної Ради УРСР у закордонних справах Б. Горинь поінформував шановних гостей про діяльність українського парламенту, прийняття Декларації про державний суверенітет України. На його думку, прийняття суверенітету республіки не матиме зворотного напрямку, хоча центр прагне зберегти стверду систему. Сторони обмінялися думками про українсько-угорські стосунки.

На зустрічі був присутній заступник міністра закордонних справ України М. Матеревич, Генеральний консул Угорської Республіки в Києві А. Палді.

Того ж дня відбулася зустріч Голови Верховної Ради УРСР Л. Кравчука з угорськими парламентаріями.

Докладний звіт про бесіду буде розміщено в наступному номері «Голосу України».

ПРЕЗИДЕНТ СРСР М. С. Горбачов, який перебуває в Токіо з офіційним візитом, і прем'єр-міністр Японії Т. Кейфу почали 17 квітня другий раунд переговорів на найвищому рівні. Обговорюються широкі коло міжнародних проблем — відносин між СРСР і США та Сходом і Заходом у цілому, ситуація в Перській затоці, на Балканському Сході, становище в Азійсько-Тихоокеанському регіоні, а тому числі навколо Корейського півострова і Камбоджі.

Постанова Верховної Ради Української РСР

ПРО ДІЮ УКАЗУ ПРЕЗИДЕНТА СОЮЗУ РСР ВІД 12 КВІТНЯ 1991 РОКУ «ПРО НАДЗВИЧАЙНІ ЗАХОДИ ПО ЗАБЕЗПЕЧЕННЮ МАТЕРІАЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВ, ОБ'ЄДНАНЬ І ОРГАНІЗАЦІЙ» НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ГОЛОС

Засновник —
Верховна Рада
Української РСР

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

УРСР, 252047,
Київ, вул. Нестерова, 4ТЕЛЕФОНІ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ:приймальня —
446-92-11Відомі/вільні
секретарі —
446-72-43Завідуючий
корреспондент —
446-60-22ВІДПІЛКИ:
перепишувальні —
441-54-52,
441-53-64,

лістка — 441-88-28,

економіки — 441-88-07,

аграварії — 441-88-18,

міжнародні зв'язки —
446-91-20,охорони здоров'я —
441-88-08,соціальних питань —
441-88-03,

екології — 441-88-49,

культури — 441-88-44,

спорту — 441-88-06,

інформаційний —
446-61-13,
441-88-29,історії України —
441-88-62,літських питань —
441-88-52,

реклами — 441-89-44,

бухгалтерії —
441-84-06,Рішення
не повертаються
і не повертаються.

Індекс 60955

Тираж 166.300.

Передплата ціна на рік
19 руб. 80 коп.Газета виходить
5 разів на тиждень,
у вівторок на 6 сторінках,
у середу, четвер,
п'ятницю та суботу
на 16 сторінках.

Виданий Президентом Союзу РСР Указ від 12 квітня 1991 року «Про надзвичайні заходи по забезпеченню матеріальними ресурсами підприємств, об'єднань і організацій» вступає у протиріччя із статтею 71 Конституції Української РСР, Законом УРСР «Про економічну самостійність Української РСР», Законом УРСР «Про протиріччя соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народно-господарстві України», Постановою Верховної Ради Української РСР від 15

квітня 1990 року «Про запровадження на території Української РСР єдиного державного замовлення на виробництво продукції, виконавця (послуг)». Зазначений Указ не погоджений з Верховною Радою і Радою Міністрів Української РСР, Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє: 1. Зупинити дію статті 1 та 3 Указу Президента Союзу РСР від 12 квітня 1991 року «Про надзвичайні заходи по забезпеченню матеріальними ресурсами підприємств, об'єднань і організацій» на території Української РСР.

2. Нерівнянним підприємствам, об'єднанням і організаціям, незалежно від відомчої підпорядкованості та форми власності, що знаходяться на території Української РСР, вжити додаткових заходів до безумовного виконання вимог Постанови Верховної Ради Української РСР від 15 жовтня 1990 року «Про запровадження на території

Української РСР єдиного державного замовлення на виробництво продукції, виконавця (послуг)». Відомою Аграрному Суду, Прокуратурі, банкам, Міністерству фінансів Української РСР, їх обласним підрозділам забезпечити захист господарських інтересів підприємств, об'єднань і організацій по виконанню цієї Постанови Верховної Ради Української РСР.

Голова Верховної Ради Української РСР
І. КРАВЧУК.

м. Київ, 16 квітня 1991 року.

Парламентська хроніка

РАДА НАРКОЗУ «НАРКОЗ»

ДЕННЕ І ВЕЧІРНЕ ЗАСІДАННЯ 16 КВІТНЯ

За три а повноцінної години засідань народні депутати УРСР продовжили обговорення інформації голови уряду України В. Фокина, заслухали виступи представників крайових і міських органів влади, а також представників підприємств, об'єднань і організацій на території Української РСР. 12 квітня 1991 року, прийняла у другому читанні Закон УРСР «Про зовнішньоекономічну діяльність» і постанову про введення його в дію, заслухали інформацію В. Фокина, затвердили програму реформування щодо Закону УРСР «Про ціни на товари і фондові біржу», запит народного депутата СРСР Прийма, ченка про заходи щодо ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, вперше розпочали переговори зі страйкувальними шкестрами 17 квітня цього року й інформувати про них сесію.

Погодьтеся засідання були підняти. Сесія змогла подолати напівмітингову еяфору ринкового засідання, викликану падінням ціни ситуацією в республіці, що склалася внаслідок цього.

Прем'єр В. Фокин назвав дії союзового уряду щодо шокного підняття ціни як «іррегулярну операцію без наміру і без належної технічної допомоги». От пошуками «наркозу» — методів і шляхів стабілізації становища в республіці, заходів щодо соціального захисту населення — й займалися депутати, обговорюючи доповідь В. Фокина. Виступили до обидь 12 чоловік. Ступінь промов найвище — послом О. Варбаша (Дніпропетровська), який окремим зверненням М. Горбачова і В. Павлова як небажаних в світі — багаторазове підняття ціни на все відразу. Народ обурений у всьому, автором Рому А. Кіна (Миколаївська) і ініціатором трагічної ситуації ціни на все зростають, товари не виробляють, а значить, ніяке підняття ціни виходу споживчого ринку з кризи не гарантує.

Серед заходів, які пропонує народній обранці, ліквідація впритиореного податку на продаж усіх або частини товарів. Ідентифікація зарплати і доходу населення, значення спеціальних законом мінімального прожиткового рівня, від якого й надалі йде компенсація, не зараховувати її до зарплати і тямим чином зберегти від оподаткування цим же проводить приватизацію і роздержавлення підприємств, формування коаліційний уряд на рівнозначній основі, протидія павіт «тінь» і діючих економічних законів, які гарантували б справжній економічний суверенітет республіки. У суверенітеті УРСР і Закарпаття) взагалі запропонував оголосити мораторій на всі укази і постанови Центру, які суперечать Конституції УРСР. Ініціанти питання президентства, обрати на сесії президентом України І. Кравчука й надати йому надзвичайні повноважень на період виходу республіки з кризи.

Найомітившим у цих ниях було те, що оборонна система в Україні була повноважень на період виходу республіки з кризи.

Найомітившим у цих ниях було те, що оборонна система в Україні була повноважень на період виходу республіки з кризи. Ініціанти питання президентства, обрати на сесії президентом України І. Кравчука й надати йому надзвичайні повноважень на період виходу республіки з кризи.

Так би мовити, «від станка» ліній, партійні, державні керівники, директори підприємств і голови коопсіль. Тобто ті, кому безперечно на місцях доводилося зіткнутися з наслідками шоккової терапії московського «розливу». На арену політичної боротьби, протиставилися ті, кого рашіше інші кінчали за собою, тепер кличуть війни. І в цьому, на мій погляд, заперечується парламенту, а також депутатів — усіх-таки більшість.

Після виступу І. Волкова, представника ради крайових колективів України, голосуючий І. Кравчук зробив, як на мене, геніальний тактичний і політичний хід. Запропонувавши Раді Міністрів УРСР якнайшвидше виробити програму виходу з кризи, принятими від всіх членів Центру. Ініціатори Конституції України, створили спільну комісію парламенту й уряду з цього питання, провести «куртіл ступі» шкестарний і могоду, Голова парламенту змінив на поменше голосуючий, так і формулюваннями.

«Будь які закони до страйку, незалежно від того б вони не аніхидили і які б не ставили, Верховна Рада рухатиметься як шлях до розв'язання економіки, а значить, і всього соціально-економічного життя, як дії проти інтересів народу України, проти її суверенітету».

А як воно ітнисуєся за суверенітет України. Залікати до страйку, до розв'язання, до розв'язання, а по-іншому ставити питання, відносно чого на цих розліках... — цього не сприймаю. Тому пропустіть поменше проголосувати за мою пропозицію. Це — справа кожного. Що? Сміянням запало? — запават Голова.

І Рада «смаженого» не здалася, підтримала І. Кравчука 255 голосами «за». А саме це сьогодні — згода й спокійна робота — необхідні для України!

Усвєрі сесії прийняла дію Указу М. Горбачова «Про надзвичайні заходи щодо забезпечення матеріальними ресурсами підприємств, об'єднань і організацій на території Української РСР». Зобов'язав всі підприємства республіки однозначно дотримуватися у всіх діях Постанови парламенту України «Про запровадження на території Української РСР єдиного державного замовлення на виробництво продукції, виконавця (послуг)» від 15 жовтня 1990 року. Тобто, Рада ще раз таким чином попередила Центр не втручатися у справи суверенної республіки, дати їй можливість самій, згідно зі своїми законами, вирішувати наліжні проблеми економічного розвитку. Що, в принципі, і є тим бажаним «наркозом на зболені нестабільності» ш людей.

І хоч як контексти здобути суверенітет слід розглядати й асечно виявлені закон «Про зовнішньоекономічну діяльність», який може поставити Україну в ряд самостійних держав світу як рівноправного і повнозавального партнера, та закон «Про ціни на фондові біржу», що дасть реальну законну фінансово-економічну основу для приватизації, роздержавлення і розвитку ринкових відносин усередині республіки.

Головне сьогодні — забезпечити виконання прийнятих законів. Про це теж говорили депутати.

Володимир КАЧКО, парламентський кореспондент «Голосу України».

«РОЗМІНКА» З ЕТИКИ

37 хвилин ранкового пленарного засідання сесії Верховної Ради було присвячено з'ясуванням різних за змістом питань політичного характеру. Але усіх їх посидувало одне — це додаткові подання, що, здається, негативно впливають на по-

літичний клімат в республіці. Однак, як значимі уже заходом у ході обговорення законопроекту «Про ціни на папери й фондові біржу» депутат О. Варбаш, непродуктивна політична суперечка на викликала більше енергії, ніж обговорення цього важ-

ливого законопроекту, який відкриває шлях до виходу на ринкові відносини. «Розмінка» перед розглядом законопроекту вистіла в себе пропозицію народного депутата Ф. Панасюка про те, щоб перенести розгляд законопроекту у другому читанні «Про реалізацію

мертв політичних реперів на Україну». Пропозиція була аргументовано зверненням трудового колективу київського заводу «Ленінська кузня» до Верховної Ради УРСР, в якому, зокрема, йдеться про те, «як під по-

(Закінчення на 3-й стор.).

ІАКИ

Світлана ПИСАРЕНКО,
оглядач з парламентських питань «Голосу України».

Комісія законопроект про громадські об'єднання відповіла сучасній європейській практиці, яка передбачає, що відомо враховує лише той період, який дослід, який можна призначити у нас, в умовах зародкового стану демократії. Бачу, що це неможливо, тому що ми не може регулювати всю купівель відносин, пов'язаних з громадськими організаціями, це проблема громадянських партій. Істинне, практичне, такі нові проблеми, нові аспекти, для регулювання яких виникли необхідні заходи, і це доповнить запропонований. Перспективі України повинна мати цілий ряд сособностей, які повинні бути самостійно, які формували і закріплювали функціонування громадянського суспільства. Чи правий ми започаткувати правовий механізм досягнення цих цілей, чи не повинні ставити нашої держави, чи не ставити можна очікувати створення цивілізованої політичної системи на Україні.

Тарас СТЕПЕНЬ, народний депутат України, член постійної Комісії з питань законодавства і законності.

**Телеграфним рядиом
з Дніпропетровська**

«Спартак» — «Хімік» —

ІЛЬНЕ ГОРЕ

Е. БОНДАР, голова енергетичної комісії Угорської партії «зелених»:

— Хібно думати, що охороняти природу можна лише тоді, коли на це виділяються відповідні кошти. Не стане природи — не буде й нас. Сьогодні популярна така модель: приймається експлуататорське рішення, а потім під нього підводиться відповідна ідеологія. Щось подібне маємо з Карпатами. Ще одна проблема — погана інформованість зацікавлених сторін. Діємо, як правило, розрізково, кожен сам по собі. А треба разом. Зустріч створила певні передумови для цього.

Микола ГОРВАТ,
власний кореспондент
«Голосу України».

Закарпатська область.

МІТИНГ ІВАНА ДРАЧА

ОМ,

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

Телеграфним рядком з Дніпропетровська

ЗМІЧКИ НЕ СТАЛОСЯ

Продовжує страйкувати частинка шахтарів Західного Донбасу. Щоб зовсім не судити без діла, гірники запропонували свої послуги трудяшкам найближчих сіл, янтаряшам умову: щотижня коїгоспк мають розраховуватися продуктами харчування. Хліборобки відхилили пропозиції шахтарів.

МАЛІЯ ЗОЛОТНИК, ТА БІДОВИЙ

Виробничі об'єднання «Азот», що у Дніпропетровській області, кілька років працює якраз погано. Та ось з'явився тут цех каталізаторів, який почав добувати небезпечні успіхи. А секрет простий: цех лідокремив у мале підприємство, а результати й продуктивність праці зросли утричі.

ГОТУЙ САНЧАТА... З ВЕСНИ

Ще тільки середина весни, а Дніпропетровський міський комітет напав на підприємстві на раду з питань підготовки об'єктів теплопостачання, мереж комунального господарства та житлового фонду до наступних холода.

В ЯКІЙ ЦІНІ ДРІБНИЦІ

Туташні управління КДБ продовжує співробітничати з органами МВС на квілі викорінення злочинів та злочинів у торгівлі. Щойно виявлено на 40 тисяч карбованців прихованого добра господарсько-побутового призначення в магазині «Тисича дрібниць». До кримінальної відповідальності притягнуто директора магазину Л. Поташова.

РІШЕННЯ № 108

Обласним комітетом, павно, думуючи, рішенням № 108 парадоксально Преображенський собор Української православної церкви, на нападочу іншого приміщення музею історії релігії, який тут міститься. Це з одного боку. А з іншого — на Преображенський собор претендує громада Української автокефальної церкви, яку чомусь упорто відмовляється реєструвати.

Микола НЕЧПОРЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

Баскетбол. У спорткомплексі КПІ триває фінальний турнір чемпіонату СРСР за системою «плай-офф». Ми дуже переживали за квітський джаміюк. Але воки напроцьуд легко пераграти новосибірських одноклубників — 96:64 (56:37). А от рашта матч проходив на драматичним сценарієм. Про що свідчать результати: «Молдова» (Кишинів) — «Динамо» (Волгоград) — 75:77 (37:44); «Електросила» (Ленінград) — «Спартак» (Москва) — 80:89 (47:44). Учора зустрічались кияни з підмосковним баскетболістами, а ЦСКА — з яолжками.

Футбол. Чемпіонат СРСР, перша піра. «Шинники» — «Таксильники» — 3:2, «Локомотив» — «Факел» — 2:0, «Нафті» — «Зімбрул» — 0:0, «Динамо» Сх. — «Буковина» — 1:0, «Уралмаш» — «Динамо» Ст. — 2:1, «Геолог» — «Котайк» — 2:0, «Зеніт» — «Татарія» — 1:0, «Пардаугава» — «Тілігул» — 1:2, «Ротор» — «Кубань» — 1:0, «Кайрат» — «Ростсельмаш» — 0:0, «Нобабхор» — «Нафтовик» — 0:0.

Друга ліга, західна зона. «Галичка» — СКА Од. — 1:0, «Карпат» — «Судобудівник» — 1:0, КІМ — «Зоря» Бц. — 3:2, «Діліро» — «Тігіна-Ало» — 2:0, «Нва» Вд. — «Ворскла» — 4:1, «Торпедо» Зл. — «Крамкі» — 1:0, «Нва» Тр. — «Торпедо» Тг. — 2:1, «Воля» — «Зоря» Лг. — 0:1, «Спартак» — «Хімік» — 1:1.

Характеристики

ВІД «ВОЖДЯ» — ДО БОМЖА

Вірменці Георгій Маркарович Саакян єдиний у світі, хто грає без гриму найвідомішого в світі грузина Йосифа Джугашвілі. Наскільки «простий радянський інженер» схожий на вождя народів — судити самим читачам: вони бачили Саакяна в двадцяти картинках, навіть у журналі «Брама». З тих фільмів, що особливо сподобалися дубліці, назвемо «Тегеран-43», «Чорна троянда — емблема нечисті, червона троянда — емблема любові».

Нині в Одесі кіностудії 64-річний Георгій Маркарович Саакян знімається у фільмі «Чорт з нас» (так, маємося на увазі всі ми, отже — чорт з нами, виходить).

— Можливо, це в першу чергу стосується мене самого, — сумно посміхається Саакян.

Смукот в очах тому, що йому нема де жити, він просить прописку в одному з міст Новоросії (тобто на Україні). — Ред.), бо тут нема міжнародної ворожнечі. — Люди живуть, як і належить людям, — вважає Георгій Маркарович.

Він так же жив у Баку. Він — в Азе. Віджв. І, слава Богу, всі поважали один одного. На роботі дослужився до головного інженера підприємства, під його

керівництвом були молоді інженери всіх національностей, проходили з пошаною: «Всезнаючий, навчач».

А рік тому, під час відомих подій, Саакяна, як й інших вірмен, посілом на паромі вивезли з Баку. І своєчасно: через півгодини до квартири увірвалися бойовики, все розбили, спалили унікальну бібліотеку. Жалкували, що не встигли спійматися «самого артиста».

Він і справді тільки любитель. Грає Сталіна тому, що схожий на нього. А чи знає він матеріал? Так хто ж не знає той матеріал? Ми й нині

ні живемо в тому суспільстві, підвалини якого заклав Сталін. А бойовики, які увірвалися до квартири Саакяна, народжені «раєм для народів», який теж збудував Він.

— Він не уявляє ціну того, що вберегли, — мнір народів. Він — молодці! — говорять Саакян. — Хочу жити на Україні, якщо тут і надалі не буде суперечок.

За матеріалами газети «Новоросійський телеграф»

На фото: Георгій Саакян.

АПАРАТНИК ДЛЯ БИТТЯ?

Восени минулого року заступник голови Срібнянського райвиконкому П. Даниленко за «нескромність», проявлену під час оформлення документів на придбання батьком втомашини, був звільнений з роботи сесією районної Ради. Депутати не взяли до уваги його вступного прохання створити комісію, яка б вивчила наявні документи і внесла свої пропозиції. Здавалося, все було і так, і то та зрозуміло, перородно, знахобні. А тому й закономірне суворе покарання, прихильно зустрінутого депутатами районової Ради. Депутати проявили принциповість і рішучість. Та згодом перевірив, проведена комісіяю обласної Ради, встановив, що батько колишнього заступника райвиконкому отримав втомашину на цілком законних підставах, згідно черги. Ніякого тиску, впливу на інших службових осіб П. Даниленко не чинив. Треба ж таке! Вибачатися

Прецедент

слід тепер перед ним? Відновлювати його на роботі?

Президія обласної Ради звернулася до депутатів районної Ради переглянути несправедливе рішення. Наступна сесія це й зробила. Та Петро Іванович не зітхнув полегшено. Його звільнили знову, але більш «справедливо» — за одностороннє порушення трудових обов'язків працівником, який несе дисциплінарну відповідальність порядком підлеглості.

— З вами хтось зводить рахунок? — запитують Петра Івановича. — Можливо, комусь не догодило?

— Ні, начебто... — відповідає він. — Справа в тому, що восени ходили районом чутки про несправедливість при одержанні втомашини. Справді, декілька з них, як недавно дізнався, були від-

правлені передовикам виробництва, а насправді пішли «потрібним працівникам» у Чернівці. Щоб якось розрядити обстановку перед райпартконференцією, пригласити невдоволення людей, мабуть, і обрали мене на неприязливу роль махінітора і зловмисника, який в такі важкі дні дає лише про власний достаток. Та хоч би вислухали спростування!

П. Даниленко, потрапивши в опалу, влаштувався на роботу аж у Сумській області. Щоправда, надій на відновлення на роботі він не залишає. Днями подає позов у Срібнянський народний суд.

— Я живу все ж таки у правовій державі, а не в удільному князівстві, де діють інші закони, — зазначає він.

Сергій ПАВЛЕНКО, власний кореспондент «Голосу України». Чернівецька область.

БАЗАРНИЙ ДЕНЬ

Ціни на ринках республіки цього тижня такі:

(в карбованцях)

	Київ	Івано-Франківськ	Суми	Запоріжжя	Прилуки
Яловичина (за кг)	15 — 20	—	10 — 12	12 — 14	—
Свинина (за кг)	17 — 25	15 — 20	10 — 12	14	13 — 15
Сало (за кг)	7 — 10	7 — 8	6	6	10
Сир (за кг)	10	7	6	10	—
Сметана (за л)	10	8	6	10	—
Мед (за кг)	40	30 — 35	15 — 20	30 — 35	10 — 15
Олія (за л)	12	10	—	4	—
Картопля (за кг)	1,5 — 2	1,5	1	1,5 — 2	1,5
Цибуля (за кг)	5 — 6	4	2	4	15
Огірки солоні (за шт.)	1 — 2	0,5	0,3	0,6	—

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

ОМ

Репліка

ДЕ

Завдяки чини всяк... Та автору... бачки, як більшого й... пута, а т... Далутат... Здол... Любов Кис... скдить яд... ною і не... Пі чолові... місцявого... колн сто... того менш... Після закін... зооетерии... працювала... спеціальні... секретар... чесно тру... бупа за... Дошку по... обралк де... зацікій с... канддатур... нували по...

П

Нешод... сідання... ди Пар... відродж... за участі... народних... нів.

Після... було вир... говий з... ПДВУ 15... року в... з'їзду о... ПДВУ, н... райни О... Головини... стане пр... Майже у... креслова... вальніш... ротьба за... тет Укра... роблення...

Нині м... ків вели... купувати... «Вольво»... Хмельни... вальсько... нання С... пив... імі... ральну т... Не мі...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

Не буд... очих т... природи... є шалених... квіти. Мі... нутими е... ми, ідять... зростаюч... багато... нозаврів... Дноза...

ГОЛОС України

ГОЛОС України

ГРОШІ З НЕБА НЕ ВПАДУТЬ

протисті з безробітними. Рівняти, відомо, легше, ніж створювати. Проте надано слово представникам аутистичних підприємств Луганщини.

Я ніби не говорив, що категорично проти страйку за збільшення робіт виробничого циклу. Як були інші варіанти? Безперечно. Ще з дитинства українська урядовина все, що в його силах. На відміну від союзного. Підприємств зарплати аросли на 25 відсотків. Діяло було збільшено в 2,4 рази розрахункову ціну на вугілля. Також ще до страйку. Режисуват? Їхній шпакшт не реїшла на режим стабільності нарощування фінансової потужності, що, у свою чергу, викликало в істотне підвищення платні гірникам. І, нарешті, до сказаного слід приписувати останні поступки вистежених Кабінету. Обидві підприємства для розпорядження на власний розсуд і 7 відсотків енергетичного вугілля при напому річному прибутку 3.750.000 гривень також дадуть відсотку прибавку в бюджет об'єднання. В тому числі й валютну. Узгоджено формальності з виходом на пенсію всіх категорій робітників з 25-річним підземним стажем.

Це загалом. Тепер конк-

ретніше по об'єднанню. Чи варто прагнути якоїсь мети, коли досягастесь вона шляхом самознищення? У нас саме так стоїть питання, особливо страйкув грама. Мож би й не було назавки више рішення уряду. То чому продовжується самогубство?

Я маю приблизно таку версію. Візантіяма тіпере міського страйковому на мітингах почали висувати і політичні вимоги. Однан на шахтах все триває, як і розпочиналося — у площині економічній, і в цьому пересвідчуєшся, коли на жонкій змін, жонкій дільничі з'юди, аналозіруючись цілком підписаними угоджувальними документами, починають схилятися до думки, що своє місто протесту вони виконали. Перевана близькість з них година стає до роботи чот сьогодні. Але такого фінансу зовсім не хотілось страйкованим. Це жобак, адже в об'єднанню суалі лежить позов адміністрації об'єднання на неправомочний страйк.

Що від рішення суду залежить? Коли страйк буде визнано законним, то зава-

жі збитки мають покритися з союзового бюджету, оскільки саме Центр вивів у невипадковий багаточисл пуніт постанови № 608. Ікішо ж наслідок такого рішення? Скорішого і буде, то ще дало не бачити нам не те що подвійної, а навіть повної вчорашньої дільниці.

Діти, чи вже давно бачили, за банківськими каналами, коли витрачені власні оборотні фонди, то підприємство несплатоспроможне на ніякі вічки. У нас же сьогодні оборотних коштів — 17 мільйонів карбованців, а боргів уже на 32 мільйони. І їх за нас ніхто не сплатить.

А допомогти чекати ніхдики. Проте сьогодні важко зорієнтуватися — з ким ми маємо справу — з Нізовим чи Москвою? Мовби і підпорядкована галузь України, але розподілу майна ще не відбулось. До того ж у складі об'єднання підприємств Палова збережено вугільне міністерство. Йому вони неурватува, коли Україна відійшла, і Росія, і Казахстан підпорядковують собі вугледобувну промисловість? Двох господарів ми не

прогнємо. Отже, і ця пдприємства якоюсь мірою ще стримку людей. Їм, гадаю, ненадодрого. Коли найближчим часом дідери страйковому не вимгують продовження страйку більш конкретними запереченнями, і без них, і без нас штарі його припинять самі. Умоми сьогодні починають диктувати жорсткі закони економіки — щоб годувати смі, треба заробити гроші. А з неба гроші, як перевердчилися всі протомом шеститижнів бездіяльності, не впадуть.

Наступна, хоча і претензія, а б хотів віддати належне основній майї гірників, які, незважаючи ні на що, зберегли лави. Штарімали шахти в робочому стані. Надолужувати згадане буде непросто, але тепер не час шукати крайніх, та їх і немає. Жити там, де краще, ніж в інших, шивидше ми перегоремо що далеко не світу сторік, тим краще буде.

Юрій ЧЕРНУХА, директор виробничого об'єднання «Первомайськавугілля».

ЖИТИ ПО-АМЕРИКАНСЬКИ? А ПРАЦЮВАТИ?

Робітників Первомайськ — центр страйкового протиступу Луганщини. Але ніщо не може тривати безкінечно. Схоже, уже всі отрималися від страйку. Однак це зовсім не означає, що вихід з нього буде

З приводу того, що гірникам слід мати значно вищі зарплати, я вже обіцяв писати. Роботи вважати, ніж у нас, немає ні в кого. Але я категорично проти страйку. Значить, добиває, однак зупинити шахти — то вже злочин. І не страйкову. За минулі місяці 21 раз спускався за забій, і всі жити працювати — 10 років комбайнером, 1В — бригадиром добувної бригади, решту — гірничим

майстром. Загалом — 39 років безперервного стажу з однією перервою у трудовій книжці: вступив на роботу на шахту «Горська». Тому й думки страйкувати ніколи не виникали.

Можливо, ми, ветерани, виховані в іншому дусі і поважаємо свою психологію на користь свого протесту органічно не можемо? Пенсії жобак. І жалі, мало нас сьогодні залишилися, а в меншості

як ти протидіяєш супротиву молодих та райних? Саме вони молоді у нас і працюють. До того ж у складі об'єднання є підприємства, що не працюють, а шукують лаїан, щоб не працювати. А страйк — це ж робота на злобу. Хочемо жини по-американськи, працювати по-радянськи? Так не буває.

А ще так: хіба ж так ми можемо працювати? Найменше відночі більше викладалися, але і турбувалися

про нас як про людей, і в магазинах все було, і в злидні не ходили, і найповнініше — до країнців не входили — і з того, і з другого боку. Вили ми шукати сильну мову з начальством, як вони з нами.

Олександр ГАРУС, гірничий майстер дільниці № 3 шахти «Первомайська», Герой Соціалістичної Праці.

НАДІЯ НА РЕСПУБЛІКУ

Страйк наш закономірний, законний, вимоги об'єктивні. Наболіло. Коли б уряд у свою чергу, виконав свої обіцянки по 608-й постанові, нічого б цього не було. А об'єднанню нас у голубий цукор — по пенсії, по індексації зарплати відповідно до зростання ціни (це стосується не тільки шахтарів) і по недоторкості страйкерів та членів страйкомів.

Ніхто, звісно, не сподівався, що страйк буде таким тривалим. Навіть ми, коли підіймалися, і не припускали, що союзний уряд піде на розвал економіки, аби тільки уникнути відповідей на конкретні претензії гірників. Питайся, чому ми адекватно тільки до Москви? Бо Київ же не одержав ні владу, ні майна. Він не підписував постанову, то як право питати з нього ми маємо?

Отже, чекали-чекали, значить, коли зрозуміють у великій столиці, що слід негайно братися до переговорів, поки страйк не переріє у економічну катастрофу, — з тим і залишилися. І тільки через місяць там заворушилися. А як обставили! Показували папери по телебаченню, підкреслювали, що моваля, від інших відірвали, а шахтарядали, аби тільки працювали, і так розтиражували за однією цією документами, що на кону дільничо вистачило. Але їх і справді мовля хіба що тільки читати. Бо нічого шахтарів, особливо українських, не отримали. З п'єсалими у нас владом, на Україні, вирішено ще у лютому. Але

при чому тут союзний уряд?

Тепер інше. Наскільки я розумію, якийсь фінансовий документ має бути ратифікований урядом. Ці ж папери пішли одразу на шахти. То чинили жобак? Ні! Ніс жобак, ще зрозуміли, але скоро діяло, що пропонується нам чистою водою авантюра. Не треба вважати шахтарів загнаними, невідласаними — вони з «торгмовцями» конну газету у шахті перечитують, шікаються політикою та економікою більше, ніж хтось інший. То для чого ж нас турбувати знову, обіцяти міфічні прибавки, але... за умов виконання держплану? А якими п'єсалими підприємства зині обидли? Співати жобак, ми залишимося банкрутами. Я вже мовчу про втрати за час страйку, хоча і до цього шахте Добієбу були непереможними. Спроби плати дано вибори і продажі невідомо чого. Гроші, безперечно, темі остіли не в наших кишенях. Але тепер робочий люд став винним у прорахунках керівництва і мусить брати на себе всю повноту відповідальності?

Тут уже немає ні логіки, ні якоїсь моралі, — тут навіч, входження в наше зомовище. Коли на те пішло, то цей шахтарський бунт і спровокували керівники вселадіти — від Москви до Первомайська, від них пішли витоки беззаконня. Коли стійливо підняли цін на продукцію підприємств, що забавляють шахти, і ми сіли на хліб та воду, хіба не керівники об'єднання заклали

поставити ультиматум суміжним невідзаконним вугіллям?

Тепер, бачте, усіх дивує: зайдіи чому така активність сяє у Первомайську? Та хочемо, що чомусь ідеї постанови за № 608 чорним по білому вписано пункт про право на повнолення страйку, коли уряд не виконав вжитих зобов'язань. Під цим, при цьому, підписи Рижикова і Горбачова. Можна де вважати правом? То чому ж тепер нам не вжити протиположне, відстаючи по білому постанови про вирішення трудових спорів? За логікою ж закон зворотної сили не має, а пункт іншої владу право на повнолення страйку, залишає. Будемо сподіватися, що закон — це динило...

Звідси, власне, виникли і політичні вимоги, які зовсім не стоїли з початку страйку. Час же, а уряд не реагує — то і подумалося людям: як потрібний такий уряд, який не звертає на них уваги? Відій від цієї ідеї, і вважати можливий така байдужість? Ми, звичайно, розуміємо, що не якогось коначного припинення рухомого економічному держави розвалюємо. Але розвалюємо не зі своєї вини.

Більше надії на союзний Центр немає. З Москви нам ніхди дати зрозуміти, що визнавали всі і не збираємо визнавати, а заклали рабами і будемо вимагати. Відстаючи жобак, ми вимагаємо на український уряд і Верховну Раду. Тиснути на них — боронь Боже, Пропозиція

така — раз оголосили суверенітет, треба, не зволюкаючи, наповняти його істинним змістом, аби підприємства на території республіки забирали під свою юрисдикцію. До того ж, сподіваємося, не так довго і безробітний не ідарематим, щоб хоч частково пом'якшити наші питання. В Росії і Білорусі уже відмінили п'ятипротипотний президентський поглядом, а ми чого чекатимемо? Чому терпимо підвищення ціни на дитячі товари?

Кому припинити страйк? Во вилиді координувати в рамках РСФРР. Використовувати кола непростих наших протестів будемо тільки разом, що і ним продемонструвати свою волю, організованість, відкинути зникнування, що ледь не Гук організував і фінансував цей страйк. Готуватися звернення до Верховного Радина, внести подання, саме питання, наприклад, одинок з перших, а не розтирати його по кутах, як це зробили Москва. І коли наші протести почнуть чотішки вирішуватися, підтримка уряду з боку шахтарів буде якнайповнішою. Якоюсь мірою, повірять, своїм страйком ми хотіли показати їм сабінність і в обстоїтій інтересів суверенної України.

Анатолій СОРОКІН, робітник очисного виробництва «Карбоїт», член міського страйкового комітету «сабінності» Первомайського міського Компартії України.

СТАРІ НОВИЙ «ШАХТАРСЬКИЙ БУНТ»

ПІРТЕКСТИ

Президент СРСР М. Горбачов висловив співчуття японській стороні у зв'язку із загинувшими в радянських таборах японських військовополонених після другої світової війни. Михайло Горбачов цього ж дня провів тригодинні переговори з драм'єр-міністром Японії Т. Каейфу. Більше частин цієї розмови була присвячена дослідженню чотирьох островів Курильської гряди Японської переданням повідомля, що ця брєсід була широкою.

Б. Єльцин заявив депутатам Європарламенту, що для Росії краще час повернутися в європейську систему. Він також запропонував створити європейську економічну зону.

Міністр закордонних справ Люксембургу довідавшись, що ООН побудувала внаслідок пропозицію Європейського співтовариства про суд над Саддамом Хусейном. Генеральний секретар ООН Перес де Куельяр виявив інтерес до цієї пропозиції, але зауважив, що він виступає проти будь-яких кроків, які можуть явишодити людським: ООН у вирішенні проблеми курдів.

Іран звинуватив Ізраїл у нападі на іракські прикордонні пости. В свою чергу, Іран заявив, що бригада іранських військ вторглась на його територію.

Командуючий миротворчим
силом ООН генерал Грайкдел
заявив, що розширення військ
ООН на Ірано-кувейтському
кордоні доведеться відкласти
через велику кількість мік, які
залишилися у цій місцевості.

Верховний комісар у справах біженців при ООН Соддик Агата відіслало листівку вдові ірансько-турецького кордону. Комісар закликав міжнародну громадськість збільшити допомогу нурдським та шінським біженцям.

Міністр якордонних справ Чехо-Словаччини Дінстбір зустріся у Вашингтоні з держсекретарем США Джеймсом Бейкером. Були обговорені питання економічного співробітництва.

За словами президента Румунії Іліеску, уряд Фронту національного порятунку готовий до переговорів з іншими політичними партіями про майбутнє країни. Виступаючи на пресконференції, Іліеску сказав, що в Румунії вже проводяться активне політичне дискусії. Опозиційні угруповання Румунії заклинали до відставки уряду.

УХОДИ зустрічі в нашім парламенті з представниками громадськості тривають чудно: «Хіба Україна що-не баче: має від членства в ООН?» Я відношу подібного роду питання до поліформаності чи поліформанності при роботі представництва Української РСР у цьому нававторитетному міжнародному об'єднанні. А звідси і неспівпавність між принципом, який лежить в основі реального суверенітету і визнання її як повноправного учасника світового співтовариства.

Не гріх гадати, що Українська РСР є країною-засновницею Організації Об'єднаних Націй. Ми бра-

Насамперед це політичні задання. Як повноварний член ООН ми беремо участь у вирішенні актуальних міжнародних проблем. Наприклад, представники активно працюють у комісії ООН з розвитку, Європейській економічній комісії, Комісії з прав людини, Комітеті по інформації, Комісії соціального розвитку. Достатньо активним є членство в Комітеті з питань Радянського Союзу, а саме: в Комітеті по здійсненню незвіданих прав палестинського народу і Спеціальному комітеті з питань Кіпру, а також у міжнародному комітеті з питань членів інших політичних партій. Коли Ірак вів війну

лікою ставився з пересторогою, роблячи головну ставку на Москву і центр, то нині крига починає потроху тавити.

Багато уваги приділяється контактам з українцями у США. Раніше ми підтримували зв'язки тільки з диспозитом, так званим «проросійським» українцями. Тепер, коли всіма, хто хоче адекватно співробітничати. Ми зустрілися з президентом світового конгресу візантійських українців (СКВУ) Юрієм Шинином, президентом Всесвітньої асоціації української молодості (ВАУМ) Дмитром Гайдом, єпископом Української греко-католицької церкви на Лос-Анжелесі, традиційним ставати зустрічі з настоятелем греко-католицького собору святого Юра в Нью-Йорку, отцем Паханом, митрополитом Української автокефальної церкви в США, представниками різних релігійних та громадських організацій.

Приспоромо новим напрямом у діяльності представництва України в РСР. Зокрема, наголошено на розширенні новелених двосторонніх зв'язків, про що йдеться у Декларції про державний суверенітет України. Це дає Україні можливість активно залучувати до подібного роду відносин. Співпраця між Україною та Радянською державою, шукаємо шляхи спільні інтереси, які можуть стати основою таких зв'язків. Ми активно співробітничали з Радянською державою у певному напрямі з представниками України, Польщі, Чехії, Румунії. Це країни межують з Україною, а отже передусім зацікавлені у такий спосіб відносинах. Наприклад, представники України, Польщі, Румунії, Болгарії з тим, щоб Україна вийшла з меж своєї території до Чорного моря. Роблять перші кроки у налагодженні зв'язків з Україною, США. Так що з увереністю можна твердити: розвиток двосторонніх зв'язків з Радянською державою і з США.

Сьогодні нам слід нарешті усвідомити: процес утвердження України на світовій арені як повноправного суб'єкта міжнародного права - справа не дні і не місяці. Це потребує значних і тривалих зусиль. І від того, як тут буде використано можливість, що надле Українським РПР повноправне членство в ООН, великою мірою залежатиме, чи скоро державині суверенітет України стане реальністю.

Гениадія УДОВЕНКО,
заступник міністра за-
кордонних справ Укра-
їнської РСР, постійний
представник УРСР при
Організації Об'єднаних
Націй.

ЗАТІНКУ

Членство в ООН і наші національні інтереси

сья до Кувейту і парламент України прийняв Заяву, у якій однозначно висловлювалося ставлення до цієї події. ми негайно розпосудили документ а ООН, довели нашу позицію до відома світової громадськості. Поіва цієї заяви безумовно додала міжнародного авторитету Українській РСР, парламент якої, до речі, вперше висловився а актуальній міжна-

роductive problems.
Декларация Декларация про
суверенитет кардинально
включую 1, на нашу позицию
а таких питаннях, як, при
рост, вибори до керівних ор
ані міжнародних організа
ції. Раніше Україна не мала
анімаля своєї діяльності на
міжкраї національного
собратор. Тепер ми пере
глядають цю практику. При
міром, на останніх зборах
до Комітету по програмі і
координації а чотирьох кан
дидатур (крім нас) на
ріш. (в Руні) Украї
на набрала найбільше голо
сів. Ми не стали відмовляти
ся від участі у екорак
Україна на чотирнадцятому
місці за сумою внеску в
бюджет ООН і має право
правити участь у кожному
засіданні (а саме чим зай
мається ланчй Комітет).

Значну увагу останнім часом приділяємо чорнобильській проблематиці. Тут ми плідно співпрацюємо з представниками СРСР, ВРСР, Генеральна Асамблея ООН прийняла рішення щодо заходів про подолання наслідків чорнобильської катастрофи. Тільки за останніх відвідин Генерального секретаря ООН ми домовилися з ним діяти спільно на виконання цієї резолюції, слайдами цієї резолюції, слайдами були 126 країн. Тут проблема була дуже актуальною, а закінчи-

преси інші ширяться хвиля протеста з приводу навізів. Всесвітній фонд природи, директорка ВОЗ (3) Міністерства охорони здоров'я СРСР створили центр по боротьбі з епідеміями. ЧАЕС під Москвою в Обінинську, Велике занепокоєно з цього приводу виводять, що це не тільки російські диспосери, побожуючи, що кошти, передані на ліквідацію наслідків аварії, пойдуть на інші цілі.

Справді, чому створюється цей центр в Обінинську, а не в районі, який безпосередньо стосується аварії? Чи не створюють? Ми маємо зустріч генералом директором ВОЗ і аналізуємо йому ситуацію. Чи не створюють? Чи не створюють? Ми маємо зустріч генералом директором ВОЗ і аналізуємо йому ситуацію. Чи не створюють? Чи не створюють? Ми маємо зустріч генералом директором ВОЗ і аналізуємо йому ситуацію.

На жаль, Україна не є членом ВОЗ і не могла ані втрутитися в прийняття цієї постанови, ані в її підписування. Але необхідність брати активну участь у міжнародній структурі, щоб мати можливість впливати на власні національні інтереси.

Ширяться наші контакти та з американськими мажорними компаніями, зокрема з такими, як міжнародні організації між банками. Фактично сьогодні представити Української РСР виступає функції посольства України в США. До нас звертаються громадянські особи, хто зацікавлений у розвитку співробітництва з республікою. В цьому напрямку останнім часом намітився певний прогрес. Зокрема, США виступили Раді Міністрів УРСР В. Фоміна зростає зацікавленість у співробітництві з Україною американських ділових ній, у частині до них належать компанії, які взаємозв'язані між пропозиціями. Якщо рідше до контактів з республікою.

Іє, що радянська економіка в реформах зблизувалася, не ризикує до подальшого підприємницького духу в Радянському Союзі. Джонатан Галлерін, президент ашкінтонської фірми заявив, що разом своїми партнерами по спільному підприємству на Україні, зокрема кооперативом «Розв'яз», він вкотре недавно відвіз, в якому поволаються з'єднання про дві тисячі сто радянських фірм.

Довідник об'ємом 565 сторінок має різні розділи — від «творінництва» до «творів мистецтва» і антикавізиту».

Довідки є більш реалістичним, ніж роздутий список фірм, зареєстрованих офіційно, більшість з яких практично не займаються ніяким бі-

У Радянському Союзі уже розпродано 20.000 екземплярів довідника.

«Крістен сайєнс монітор»
(США).

* * *

Чехо-Словацьчина має намір компенсувати скорочення поставок з ЄСРС шляхом закупівлі десяти мільйонів тонн вугілля в Ірані в обмін на поставки устаткування і озброєння. Повідомлення про угоду

суму 3 мільярди доларів був
яркобіло представленим у
ду Чехо-Словаччини після
зиту в Терорні міністра
нордонікх справ квінін.
1986 році Чехо-Словаччи
дямляв восьме місце в с
серед експортерів зброї, а
припинила її експорт в ми
тому році з етнічних міркува
Словачку в Ірані плану
лось закупити лише 3 міль
йонні тони нафти, але в зв'я
ну з сироченням нафти
давоє поставили радисні
нафти (з 13,2 мільйона то
у минулому році до 5,5 міль
йонне тони в цьому), було при
нято рішення про збільшен

«Файненшл таймс»
(Великобританія).
* * *
СРСР відмовився поставити

и індію військову техніку
зпасні частини до перехо-
розрахунів за них в вільк
неоплаченій валюті.

наш час стосується як ухи по-
тавляного устаткування, так і
техніки, моніторингу на поста-
ну якої зводяться в ста-
новини. Приблизно 70 а-
сотків (вартості) військов-
техніки, що зводяться
озброєні в індійській ар-
мії, припадає на долю радянсь-
к-їндій в якійсь мірі за-
ада СРСР в постачанні явля-
частими для засобів управ-
ляння, контролю і зв'язку, а
кож літальні, бронетранспор-
ті і танків. Всі основні зап-
частини імпортується і д-
муніципальні «МІГ-23»,
зводяться на озброєні
дійсних ВПС. Причиною та-
го рішення Москви, як в-
же, є економічні трудно-

«Файненшя експрес»
(Індія)

Наш прес-клуб

Очіма зарубіжних колег

КОКТЕЙЛЬ ВІД «ЧЕРНІГІВНАФТОГАЗУ»

Сагайдачний, хоч і кажуть, що був необачний, промінявши життя на тютюн та потіну, сам своє щастя вибрав. А от селяни Лисні...

Було колись тут 226 дворів, та мудрі голови «вирулили» — залишилося на сотню менше. Були колись чисті криниці, та аніроси з часом по снігах ару, де знаходиться село, з десатон свердловин — і питною воду можна назвати лише умовно. І селяни не витримали, бо збираються будувати суперанкину, свердловина якої буде п'ять-сім тисяч метрів.

— Воно — наче домова для села. І річку Удаї аоня отруїть, — зіхають селяни, ані зійшлись на акцію протесту.

Чи не символі Аджі свердловини — між фермою і... цвинтарем! Ні, що не нажить. Сагайдачному простіше було. Хочеш — міну, хочеш — потіну. В селан Лисон ніхто не п'яне. Хоч-не-хоч — пий і думай, що на здоров'я...

Сергій ДЗЮБА,
Фото Валерія ІНЮТІНА.

Чернігівська область.

НАРОД У НАС—ОДИН

Лідер комуністів Львівщини закликає до співпраці

У кулуарах сесійних засідань Львівської обласної Ради народних депутатів безпартійні й комуністи йшли обмінюючи жарти: «Якщо один з наших прийде з підтекстом, «Слава КПРС», — каже один з наших — «добрий день», «Героям слава», — відповідає інший, — «Слава Україні»». Та на цьому «конферс» закінчується. Реального співробітництва органів влади обласної Ради народних депутатів з органами виконавчої влади обласної Ради народних депутатів Віталесла Чорнобилі вважав, що співпраця буде можливою тільки після зміни керівництва обласної організації Компартії України. Коса на хвилину?

Орган влади у Львівщині, у яких комуністи становили опозиційну меншість, виявилися будувати антикомуністичну опозицію в області. Вони неодмінно чинили опір повторіти наші історичні історичні досвід, та й наслідки цього досвіду, що ми й будувати соціалізм у цілком іншому зв'язку ірраціоналі. Нашого часу комуністична організація, одержана від старої структури, а інші органи влади надто популістичні. Вони, історично, починали уперто, що ми будувати соціалізм у цілком іншому зв'язку ірраціоналі. Нашого часу комуністична організація, одержана від старої структури, а інші органи влади надто популістичні. Вони, історично, починали уперто, що ми будувати соціалізм у цілком іншому зв'язку ірраціоналі. Нашого часу комуністична організація, одержана від старої структури, а інші органи влади надто популістичні. Вони, історично, починали уперто, що ми будувати соціалізм у цілком іншому зв'язку ірраціоналі.

ня вкраю допомагали партнерам робочою силою, а вони нам — техніку, запчастинами. Чому б ніні не поновити ці зв'язки? Ми могли б разом із представниками органів влади поїхати туди й укласти угоди. А без нас це важко буде зробити, бо не секрет, що Західного регіону остерігаються через згадані вже антикомуністичні настрої його керівників.

В області погані справи з житловим будівництвом. І хоч місцеві органи зменшили план на 200 тисяч квадратних метрів, його не виконають. І хоча місто має величезні запаси ґрунту, для забудови цієї справи. Для забудови в місті й селі потрібно щорічно не менше ніж мільярд штук цегли. Нині виробляється 600 мільйонів. Керівники області понаїдали по місту, що в Україні немає цегли, і що нічого з того не вийшло. Розраховували слід, передусім, на власні сили. Я дізнався, що в Саратові є досвід забудови житлових, що там виготовляють цеглу з вапна.

нають. Достатньо створити
цегли. Асамблеї, агропромислові під-
приємства, які взяли на себе
обов'язання малих підприєм-
ств, що виробляють цеглу
для кооперативів. Ми могли б
аналізувати ту ж спільною де-
яцією, вичитати досвід, що я
було запропоновано неріш-
ним областю Рад. У відпо-
відь — мовчання. Як П роз-
уміти?

Дуже велику хвилю реані-
ми викликала в наших о-
світній наразі правління
сільського господарства —

комуністів за участю відповідальних працівників міністерств і відомств республіки. Чому, мовляв, дубоюмо органів влади, діємо за їхнім плечима? Та ж ми ж не бачимо, щоб на цю вправу, наприклад, запрошували керівників Рад. Ми абрали комуністів (а їх у сільському господарстві правно числять до керівників), а комуністи і щоб покласти на них ті ж завдання, що їх розробляв Рад. І тут не варто ображатися, в знову ж таки невідомо, чи не виступає це як своєрідна виправданія ще діє, щодо особистий приклад перших осіб, жорсткий контроль за виконанням рішень вимагає багато. А коли керівники тільки формально приїждять, то це означає, що ми не будемо, молока й м'яса в нас не буде.

У сусідній Волинській області торік зросло виробництво м'яса на 10%, а риби — на 30%. Соціально й житлову програми. Це ж поряд! На Львівщині ж за всім цим параметрами ми й далі втрачаємо. Найбільше — нарідко, що ми, мабуть, залишили й не втратили спадщину. Давати звернення до керівників обласних комітетів партії підготувати аналіз соціально-економічних показників, які опублікувати в пресі. Це не має нічого «радянського спадщини», «блокади центру», в ерзазі виділяти й дезорієнтувати. Зрозуміло, що економіка міста стає областю. За цілий рік на Львівщині не дамо в економіці жодних показників. Хіба це не показує глибоко про проблему. Свого часу багато було розмовлено для медичних, ми не маємо нічого, крім платіжників і щорічно вводили в експлуатацію лікарні, поліклініки, наприклад, лікарня на 100 ліжок, а в 1980 році — 1000.

діяки, госпіталь і інваліди Великої Вітчизняної війни й інші. Заради справедливості скажу, що не лише на Львівщині важко з бюджетом. Служба райради таке. Але з долати не треба раба.

Компетентних фахівців Рада браує, і це факт. І тут ми могли б зарадити, готувати безкоштовно або з надбавкою господарств, засадах календарі, Мосині, Києві, інших містах, скориставшись тими можливостями, які має Компартія. Ми зобов'язані як районні комітети партії звернутися з конкретним проханням до райради. Рай,

Поміркуймо, що з того вийде. Ми ж бо не вороги, а втекла політична снага, з якою треба рахуватися. Гаманці не можна вивертити. Гаманці за мідуку, являю за явие ми з себе не знімаємо. Опоненти запитують мене: «Що ти робиш? Чому не вийдеш з України? оди?» А я піднімаю: «Довго вам доведеться чекати. Бо партія організована на довгий час, астою популяція й жителівата».

У перерві ми безпосередньо робимо ми навіть не вийдеш з України, а «піднімаю», являю масю намір опублікувати. Надіслати ішма з вишиснені у йому астортор така: «Піднімаю, являю масю намір опублікувати».

Мені було гірко чути, а тепер не боюся. Являю. Станіславський, який вийшов з України, який сказав являю: «Стільки бачить у української нації». А першого пір'юді і на роль «бачить нації» не претендує. Мені чути впауноу сирюма ролі.

Вячеслав СЕКРЕТАРЮК,
мерший секретар Львів-
ського обкому Компар-
тії України.

З ПОШТИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

До Комісії за створення гласності і доступності масової інформації Верховної Ради УРСР надійшов лист з Тернопільщини від завісничийної ради Народного руху України, в якому зазначався: «Ми вчинили встановлення радіомонополії редакції районного радіоуправління, плануємо анонімною надати в редакцію передатоків радіомонополії, що існує. У нашому районі передатоків немає, а в інших районах під контролем районного КПУ. Ми зазнали досвід районної Ради народних депутатів і обласного управління, що в наш районі не кожен радіомонополії раз на тиждень з аналізом передаткуванні при додержанні принципів законності. Але нам відомо, що запропоновано неможливо, а в інших районах до майбутнього».

Нам здається, що у масовому русі є певні тенденції, які можна розкрити. По-перше, це рух за реформування Політраки чітко формулює свої вимоги до членів Політраки. По-друге, це рух за реформування Політраки чітко формулює свої вимоги до членів Політраки. По-третє, це рух за реформування Політраки чітко формулює свої вимоги до членів Політраки.

вимог під час реєстрації за-
соби масової інформації не
допускається.

робитися тільки на таких підставах: 1) якщо назва засобу масової інформації, його програмні завдання суперечать положенням частини першої статті п'ятої Закону; 2) якщо restructuring організації вивдає свідчення про інший засіб масової інформації, що має таку ж назву; 3) якщо заяву подає раніше, ніж виповниться рік від дня, коли набрало законної чинності рішення про припинення діяльності даного засобу масової інформації.

завдяки чому монополія на інформаційні засоби масової інформації, а також його цензура з боку держави не можуть вважатися такими, що згідно з чинним законодавством УРСР мають право існувати. Крім того, встановлено, що кабельна мережа радіовузів, наданої Міністерству зв'язку, є державною власністю. Крім того, встановлено, що підприємства, що надають інформаційні послуги, не мають права передавати зазначені права іншим особам, окрім тих, що встановлено в статті 104 цього закону, а також не можуть передавати ці права іншим організаціям, що розпоряджаються цим майном. Крім того, встановлено, що саме держава має право передавати ці права іншим організаціям для підключення новосторок. Крім того, встановлено, що редакції до існуючої провідної мережі радіовузів не мають права передавати ці права іншим організаціям. Крім того, встановлено, що структура підприємств Міністерства зв'язку УРСР, який має право приймати рішення про передачу новосторок, повинна базуватися на основі, виходячи з об'єктивних можливостей. Крім того, встановлено, що державна власність на новосторок редакції має право вести кабельні чи інші мережі, які не є державною власністю, а також не є державною власністю технічних засобів.

ОДЕСА: ВОГОНЬ ПРИПИНІТИ!

...Коли «Волга» голови
иолгосу під'їздила до буряко-
вого поля, зловий злий баба-
я вийшла з поля. Анастолію та Іго-
ра Голосим було звісно,
що це до буряків. Вони ху-
ка «осдлалі» свого «увзі-
ка» з причепом і чкурнули
геть. Та на голову напала мис-
ливийний азарт: надзгогнати і
зешкодити. На відстані 30
метрів через вікно захисний
майна двічі причіпцільно садо-
ну по вітках. Як наслідок
пробитий злий скат «УАЗ-
469» і вогнестрільне порвен-
ня спини та лівої леегі з
ирововляємю у плевральну
частину в Ігора Голосого...

Подальші дії розвивалися так. Голова, злякавшись вчиненого, сховав рушницю в очеретах, повернувся на місце події, знайшов злодіїв, які міняли пробитий скат, і відвіз пораненого до лікарні...

Здавалося б, все зрозуміло. Чим би не керувався у своїх діях безкомпромісний голова, але він вчинив злочин: перенесення службових повноважень, тобто збройний самосуд (стаття 166; частина 2 КК УРСР) і умисне заповідня важкого тілесного ушкодження, небезпечного для здоров'я (стаття 101, частина 1 КК УРСР). Крім того, попереднє розслідування встановило, що перед цим стрілець разом зі своїм водем Петром Садовником «поцігули» по чотирьох скляних винах у знайомого лісника

Петра Кашияна. Фаит алко-
гольної «підзарядив» під-
твердили всі. У дію мали б
вступити закон і суд.

Та виправді все виявилось
яке не так просто. Голова Ко-
заченко Павло Григорович
1956 року народження
українець, освіта вища
таке інше, ще й народний де-
путат Карпатської сіль-
ради у Рідному селі Ка-
рабаново Фрунзівського ра-
йону, що на Одещині. Проку-
рор області В. Дацюк, я-
кщо стіну, намотуючись на рі-
шення четвертої і п'ятої сесії
(грудень 1990 і лютий 1991
року) сільради, яви одного-
лосно відмовився дати зго-
ду на пригнічення до зарпо-
відповідальності свого ко-
легі-депутата...

П'ятого ниття цього рива-
же на сесії Осесійної обра-
ди народних депутатів, ку-
ди звернувся прокурор з вимо-
гою дотримуватися закону
представити сільради на
торгівля мотивацію відмови
Мовляв, П. Козаченко — ви-
рівнює молодий, людина го-
рляч, але здібна: за роки го-
ловування зайнявся своїм го-
сподарством «Дружба» на тер-
4 м. Він мав карнаціоналі-
замається будівництво
для молодісників, благоді-
ництво тото. І ні двадцять
доброби у сільні го одна в
геніх пораненого, ні знаєм
похитку позиції сільських
депутатів: «свого» не відда-
мо.

І сесія обрані спершу згодили на пригнітання П. Ко-
заченка до відповідальності
теж не дала. Та всі-таки здо-
роаий глум переміг. Пос-
лаючись на необхідність бу-
дувати правову державу, де
є всі рини перд законом, на
словах, а на ділі, частина
депутатів почала вимагати
поногого голосування, по-
чому й не було об'явлено
жодного порушення дисци-
плінарних результатів
у пресі. Голова Одеських
обраніх та обліанкомом
Руслан Бодієлан нагадав
районію, що в області близько
14 тисяч депутатів різни-
ривнів, і якщо вони всі по-
нуть стріляти, то... Депутати
вишкряки, поводианію, що
єли ма табельний пістолет
Майзоров, який достіть зру-
чній для побиття в об'єкти
законої, а не ніякі мильонні
бору не мають людського
життя, а закон є закон у пер-
шу чергу для держави.

Друге голосування (120 — «за», 16 — «проти», 20 — «утрималось», 8 — не голосували) задовольняло багатьох прокурорів. І слова Богу та здоровому глуздові. Одесити на обирад все-таки змогли перемогти депутатські вузурьні йонданові інтереси і підтримали закон. Во ірасти, звичайно, негарно, але й чинити самосуд від імені Радянської влади — це гірше.

Отже — браво, Радіо Глоба не «промазав», ти —

Володимир СКАНЯ.

Одеса — Київ.

«ВІДРАДИЛИ» НА МІТИНГ ІВАНА ДРАЧА

(Записки).

Починаю на 4-й сторі.

Література має для нас значення непересеченого. О тому — сказав Юрій Мушкетик, — що в ставленні до життя, в естетичній орієнтації на мінорний контекст, і книжні критиків літераторів мимовільно мусили конкурувати з іншими книжками «того світу», хоч і відчували українським чином.

На жаль, аналітика, розважливий тональність доповіді Юрія Мушкетика знайшла продовження не в цих висловах. Дехто знову зробив акцент на розвинученості естетиків, на декларативних заявках, оперуючи афоризмами на взірць такого: «Не бітесся фрази — бітесся червоної зарплати». І подумалося, що в українській мові також бракує толерантності, терпимості, зрештою, звичайної інтелігентності, як і в кожному науковому суспільстві, розвинутому політичній і соціальним пристрасням.

Та й самі ці пристрасті раз у раз вивільнялися в зал. Спостачу народний депутат

«СР» Ростислав Братуня. Львівської обласної письменницької організації пропонував звернутися до Верховної Ради УРСР з вимогою звільнити з-під арешту Степана Хмару, що знайшов підтримку більшості присутніх. Невдовзі до президії надійшла записка, що пристрасті біля стадоу «Динамо», де проходила у цей час мітинг, розгорілися, і можуть призвести до зіткнення між людьми. Тож треба дереватів з'їзди і вийти на площу для підтримки страйкувачів. З'їзд продовжив роботу, а для виступу на мітингу відради народного депутата УРСР Івана Драча. Потім прийняли рішення, що одного з присутніх тепер усе на адресу ЦК Компарті України...

Лесь Таракан, який літературно письменницький (імені Верховної Ради УРСР, нагадаю) вислів класиків, що «література — останнє пристаніще свободи, і тут же доводиться творити», стане останнім портфоліо літературі».

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач «Голосу України» з життя культури.

Згадувати про літературу в зв'язку з тією чи іншою подією — це крайній спосіб аналізувати ту подію. Во краса письменство — невід'ємна частина суспільного життя, нашої духовності. І все-таки ми зустрілися з прозаїком Борисом Тимощенком, можна сказати, на порозі Х' візду письменників України. Тож саме з цього і почався наша розмова.

— Ще донедавна наші газети буквально рясніли рубрикою «Від з'їзду — до з'їзду». «Від виборів — до виборів» і т. п. Всі брали цинічний соціалістичний зобов'язання, не обминаючи же наш письменницький цех. Доводилося звітувати творчим дорожницям. Хоча, як правило, в номінаційних списках не потрапляло чимало творців найвищої художньої проби.

Грига Іроща долі. Скільки не говори про ці «дорожниця» а про ту методу звіту «від з'їзду — до з'їзду», а питання постаре робу: чи змінювалися письменники в п'ять років? Думаю, що так. Адаже після такого величезного потоку інформації, жорстокої критики про ставлення суспільства до літератури, як кутулі до злисного болю дити, не могли не змінитися. Який любовний світ у наших серцях залишив Чоробиль?

Переосмислення дійсності відбулося в багатьох письменників. Чи не тому сьогодні ми не дорозуміємо, як рахувати написані книги. Мабути, наприклад: сьогодні письменницька організація «З'їзду» свідомо колективним творцем. Це, насамперед, Товариство української мови (імені Тараса Шевченка, яке зареєстроване в спілках нашої Спілки). Воно поєднало в своїх рядках усіх небайдужих до подальшої долі рідної мови, і вперше привело до народу. Незважаючи на реглації, на солідне становище в суспільстві, саме наші дрови писемники першими лишили на конференції заради утвердження істини, якнику винили ідеологічний догмат. «А кому чужі про те, начебто дисципліна тринадцять років не з'являється», стасе прикро. Ніхто не то неоперство, який, суперечливий процес дрови. Метанок браць зовсім часу, такий як і всі. Потім гіркої пради, які бували в наводили життя, невдоволення, і наше ество, змушували кожного переосмислити своє буття. А точине — повертати до сучасності до своїх істинних витока.

— Але письменники перш за все — люди, особистості. Імні порядки чинять вондлі інколи живуть не мігати. Чи всі ли були на якомусь етапі «одностані», як те мало місце раніше?

— Віда ество всі і членів різних партій, і безпартійних. Як на мене, то головне в усьому — людиність.

ВІСЛА СЛЮВА

в яке потім прихильність до тих чи інших поглядів. Саме людиність нас і об'єднає. Ми не ємоюстні в своїх пристрастях. Більшість письменників підтримує демократів, таких, як Іван Драч, Дмитро Павличко, Павло Моцявич, Володимир Яворський, Юрій Шербак... Менішть — своїх лідерів. Але певен: у найтребальшому портфоліо України — ми єдині

— Сьогодні можна похити: мова, часи змінюлися, демократії, гласності, хоч нібадали. А життя літератури погіршилося.

— То правда, що останнім роками творчі, явні чи неусі зачитували не з'являлося. Писемники, насамперед, творять, який осмислює життя у всіх його складнощах. А життя нині настільки суперечливе і багатогірне, що літератори все важко прокинувшись все крізь душу, спостерігають і творять нові характерні образи епохи, щоб змодельовати її точно відтворити дійсність. Поки що відбуваються натуралістичні й осмислення матеріалу, а з часом народжуються справжній творчі, гідні нашого народу, крізь які проходять історичні, у всіх його виразах і всі, суші на Україні.

Ніхній інформаційна ясничість, гітійна до публіцистична, яке, здається заповнило всю нашу періодику, — закономірне явище. Ниття, наша історія надіслала нам такого жорстокого і страйктивного матеріалу, що образ дожити узагальнен, для художнього відтворення часу потрібна певна відстань.

— Влада письменників над уавами — особливий виклик. Чи не всім часу багато літераторів, політиків свої робочі столи, вдалилися до політичної, парламентської роботи. Чи не на шкуну це літературний справ, художній творчості зокрема? Чи не будемо ми через якийсь десятиліття ринати роки нинішнього

ти, що так нерационально розстрайкували талант?

— Нода держана не має справжніх політиків, бн б на високому професійному рівні займалися справою, потріб-

ною народу, то нею змушени займатися економісти, викладачі вузів, писемники. Останні виступили втрутити сесії чи на мітингу з діловим став до літературе саво?

— Бурдюмо реалістами. Сьогодні найголовніше — забезпечити перспективне життя середовища для української мови, культури, екології, куні.

Тому писемники, політики пера, зялися за найважливіше — забезпечити необхідне життєве середовище. І в цьому їх найбільша заслуга. Хіба можна, скажімо, порівняти рік 89-й з нинішнім? Навіть і то спочатку насторожено сприймаю нові вчинки, тепер з усім епохоту симпатично проймається до всього, чому дали початок писемники. І вноці придивається, то можна побачити те довгоочікуване явище епохи: народ, який вчиться навколо конструктивної ідеї.

З часом, природно, встановиться баланс. І тоді писемники займатимуться літературною творчістю, економістами — економікою, а справжні політики — політикою.

— Цікаво, якого толі має бути письменницька Спілка? — Спілка показала свою інтегративність ще два роки тому, коли вирвали бурхливі дристрації наволю Руху, ТЗМУ. Вона була складовою частинною суспільства, яке тільки-но починало пробуджуватися. Отаную, напевне, й має бути ідеальні письменницька організація. Нині жинінають питання щодо майбутнього Спілки: далі залежати від Центру чи бути незалежною? Гадано, вона має бути незалежною. А замість союзної письменницької організації повинна утворитися Асоціація спілок писемників незалежних держав, до якої ми увійдемо як рівні.

Розмовляв
Володимир ТЕТЕРУК.

З нових поезій

Петро СКУНЦЬ

ДУХОВНИЧ

Як і чим тепер дух оновив,
мій русине! — не той сезон.
Буа у тебе світлиця Духовнич,
зби ти не впадає у сон.
Буа ти розе-буд-будити,
зби ти тебе з'яв з'яв.
Свіа його у того обителі
на дровни — чі промислі і зини?
Не як си ти — як надмогильник
не могойного загини.
Буа будуваль — поет-будинишник
програма і до десь не стик.
Той поет за життя граєства
більше спав, як іший спів.
Ще недарої епоха реалізм,
е він доводити про коуїзм.

Як і чим тепер дух оновив?

Серд — до горла, на лоб — обух,
і ніжний естет. Духовнич
у тобі не пробудить дух.
Бо який лютюче-добрий
нам лотори,
чи навіть Бог,
ком з нами отець нарока,
кол з нами отець елозі!

І в душі не шукаймо змови!

Зав будинишник-поет уава,
і нівашо нам дух Духовнич,
де вана себе Сталін-сталь.
І нівашо небесні хреми,
звнйде яри не замлі народ.

Остергам себе! Остергамши,
в сплячеш церкві, — влорюді!

Ще яку тобі треба віру!

В ней кони зорх спіла.
Всі Духовничі уава,
від поета і до лопі!

В його же там вникає чиста?

А кого не ломер від кум?

Не поліг — то служив фашистам,
з а нужди не ломер — куркулю.

Рик за роком — і спад за спадом.

На кистинім сто доші.

Де Хрущов погуляв над сядом,
не гуляти нам уже й хрущі.

І не кони той лас, що бреше.

Моя новий нам цитата ген.

Із моделей, що ситив брешине,
дяться саво у сто ренгів.

Та й тепер, як і бачи знамлю,
нім вваа в у вічний сон.

Іде, да русиків валля
у Примор'я, Сибір, Херсон.

Сє зріка і в китероїна,
а не ній, як уній бороні.

Викітисе вже аєс Вєрліна,
е на тільки Керпєтєсє Русь.

Всє ж обичини дєлі щєдрі,
визнєний на згнєвєс перєст.

І, зинитий мнєю в нєтрі,
знєвє не лєчїв прїямнєво хрєст.

Чим же ишим сїй дух оновїш?

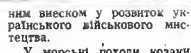
Не було ні дрови, ні зон,
лрєстє нас на збудлє Духовнич,
і тривєш коуїшєний сон.

Ужгород.

Петро ПАЛІЙ

ПОПЛАЧОМО, ПІСНЕ!

Моїм змєлєним-серєвєм
Поплєч з мнєю, піснє, лордєдї,
Стрїкєм мєнє, візьмї мєнє на крилє.
Яє жєгє нарока чїє породилє
і прїмєлє у нїї Подільський край
Я єе хлоп'ячє влєвнє не зїр і смєк
Іго мєлодія чєрнїку прїмєлє.
І вї мєлї в гірчоту кїмї не зрєдєлє.
А чї не тек, Наумє! Чї не так!
Поплєч з мнєю, лїснє, лєжжє,
бо щє, не жєлє, не єє гєрєд у сїтї—
Не вєїм щє сонцє однокєво єаїтє.
Хоч я кїчї з кїчємєм не в'єжї.
(Поплєчємо, лїснє! Вічє борєб'є
— Хтє стєжє, в тє стєвє не крилє.
Я рєд, щє нєбєм нас одним нєкрїлє
З нєродєм чїм нєдєлєвє судєбє.
Чєрнілєцї.

Олена АПАНОВИЧ

султанської Туреччини та
Кримського ханства.
Турецька імперія (Османська імперія)

Отже, проти такої супердержави та її васала збройні сили України розгорнуть справжню національно-визвольну війну.

Під час великих походів козакки атакували нілків часто одночасно, однією основною удару задевали як мусь яяйбшомуду центро серед яких були Стамбу Трапезунд, Сивол, Риза і інші. «Окурювали мушкиним димом столицю турецького султана», — записав Ісмаїльський літописець. Майже щорічно організовувалися походи, а бувало й по кілька разів.

ним внеском у розвиток українського військового мистецтва.

Олена АПАНС

нали сильно веслувати ближче до галер. За певним часом олівицю вони підірвали до ворожих суден, зенаца брали на абордаж, блискавично захоплюючи їх, не рідко вводячи до рунопашного босу Турецьки екляж знищували невільників-вєсяларя давали волю, відвозили і діли крґа тобто задухали до свого товариства. приймали до лав козаката.

Одним з наймогутнїших доходів був наступ козацького флоту під командуванням Сагайдачного в 1616 році на Кафу (тепер Феодосіа) — головний невільницький ринок в Кримѹ.

Козаки штурмом здобували цію могутню з потужними укріпленнями турецьку фортецю й ліквідували чотирнадцять тисячтисятський гарнизон. За наказом козацького гетьмана було знищено й турецький флот. Багато незлічливих одержали волю. Για морська ексцедия перевершила всі попередні козацькі походи, й востаня слава запорожців досягла апогею.

Чайки завдали численних відчутних ударів й могутню силу турецькому флоту. Сила й значення козацького флоту настільки зросли, що востаня турецький флот був знищений. Востаня стояла, періодом даючи життя козацькому племінню й даючи волю.

та Балкан звернувся до султана з петицією, в якій заявляли, що, коли він не захистить від козаків, то вони визнають їхню владу. Тому султан скликав спеціальну нараду, на якій обговорювалися заходи оборони. Ка неї запрошено було послів Венеції, Кіберландів, Франції та інших країн.

[illegible]

політична, а
плівка й
ність. Роль
сферах між
народу буз
Козацьки
брали акти
міщанства
міщанства
православні
частини у
дроті лол
релігійних
титися чи
не разом з
(Богоявлен
що виступ
шляхетськ
донально
ючн однок
ого та на
раїни.

Маніфес
усього За
до братс
яким збр
преу. А
ність. Ко
кож те, і
свій захн
личесної
який спр
братства
ніх масаж
го авторит
рпів брат
Кох нову
гурю інш
без дозво
польській
гетьман (
вевода)
католиць
аєнство к

султанської Туреччини та
Кримського ханства.
Турецька імперія (Османська імперія)

Отже, проти такої супердержави та її васала збройні сили України розгорнуть справжню національно-визвольну війну.

Під час великих походів козакки атакували нілків часто одночасно, однією основною удару задевали як мусь яяйбшомуду центро серед яких були Стамбу Трапезунд, Сивол, Риза і інші. «Окурювали мушкиним димом столицю турецького султана», — записав Ісмаїльський літописець. Майже щорічно організовувалися походи, а бувало й по кілька разів.

віддливали вночі, перед мо-
лодяком. Скільки чатувале
на них лered виходом у мо-
ре небезпек! Треба промиш-

радянські та турецькі фортеці. Кізи-
Кермен, Тазань, Асламань.
Керменъ (там, де тепер Беш-
риславъ і Хакхавка). За пер-
казами, щоб переліпити про-
хід по Дніпру, турни постави-
ли посеред річки металеву
баму, а від Кізи-Керменъ до
Дніпра вийшли в далі і вий-
шли в Керменю. Протягли залізні
ланцюги. До нас дійшла по-
відь про те, як сміливі де-
лали цю лерепону. Кілька
десятків колод вони зв'язу-
вали залізним ланцюгом
сторбича пускали до баму.
Стукіт колод, брязкіт ланцю-
га, і в Керменю.

пів створювали вразливі місця, де могли б розбухатися козацька флотилія, й турини відкривали вогонь по гадааних козацьких «чайках». А тим часом за порожці, причайвшись в очередах, очікували, поки вшугані не стрілянина, і тоді стріляли ривком проходили ліній фортець. Так само вони де

Чайки за 36—40 годин д
сягали Анатолію. У морі н
завжди завжди першими лом
чали великі турецькі галер
осміляти на своїх суднах на
водною ледь-ледь піднімали
Тоді на чайках спускал
шогли, визначали напрям
вітру! Ставали тан, шоб п

порожців на Чорному морі.
Вони контролювали навіга-
цію між Босфором і Ліма-
ном.

Добро героїчних походів називали історики морські казачки ексцедити, що набули загальноєвропейського значення. Уряд Османської імперії боровся з козаками, розцінював як найважче, найскладніше, найневідданіше і найнебезпечніше військове і зовнішнь-політичне питання. Найбільша держава тогочасного світу мобілізувала майже всі свої збройні сили проти українських козаків, протистояли їм у битвах силами іноді в кілька десятків разів меншими, і все ж добували перемоги.

За свідченням сучасників не тільки на Чорному морі, а й у самій турецькій столиці козаків вклинали так: великий перелолох, що червоних там лютіше тримав, увесь флот або його частини будували укріплення на берегах Босфору.

Відомий італійський мандрівник П'єтро дель Вальє повідомляв у травні 1618 року: «Турки не мають на Чорному морі жодного місця, яке б козаків не валили і не сплюндрували. В усюкому разі воєни сьогодніні на Чорному морі така значна сила, що якщо докладуть більше енергії, будуть цілком його монополізувати».

Українське козацтво само-
стійно, навіть всупереч зов-
нішній політиці уряду Реч-
Посполитої, вступило до єв-
ропейської актиурецької л

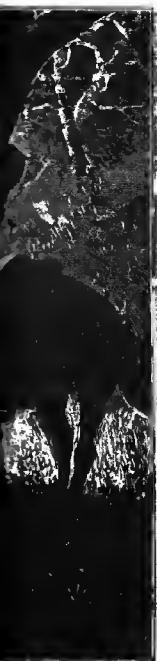
Представник ліги де Мармонне переказував зміст своїх розмов з Сагайдачним 13 квітня 1618 року: «Я маю дову розмову з представником козаків, який заповідав, що вони продовжуватимуть боротьбу з турками незалежно від того, чи польський король хоче цього, чи не хоче. Це має велике значення, оскільки король у мирі з султаном і гарантував йому спокій».

[illegible]

заборонити
збройних
керівників
ат емо-
мор-дму
співробіт-
ським
цями на
Сагайдака
грозу на-
Козаць-
лективни-
го братів
в'язане з
при ньом
ний стає
ном), д-
ально, П-
лов Боре-
світлелю-
згодом р-
Могилян-
протимо-
да єдики
ним зак-
ропі.

Таким
зробив
дентний
ракий
збройні
культур-
маніував
джерел
академі-
ний, пат-
зацтва т-
ра Ко-
го. Кон-
незрозум-
мішенню
ної Кон-
демі! Ви-
ського
У чий

18 квітня 1991 року. № 75

розвиток українського мис-
походів козаки

АПАНОВИЧ

нали сильно веслувати ближче до галер. За певним часом опівночі вони підірвали до ворожих судів, знезачка брали на абордаж, блискавично захоплювали їх, нерідко вдаючись і до рукопашного бою. Турецький екіпаж знищували, невілльникам-веслярам давали волю, відвозили в рідні краї або залучали до свого товариства, приймали до лав козацтва.

Одним з наймогутніших походів був наступ козацького флоту під командуванням Сагайдачного в 1616 році на Кафу (тепер Феодосія) — головний невілльницький ринок в Криму.

Козаки штурмом здобули цю могутню з потужними укріпленнями турецьку фортецю й ліквідували чотирнадцятитисячний гарнізон. За наказом козацького гетьмана було знищено й турецький флот. Багато невілльників одержали волю. Ця морська експедиція перевернула всі попередні козацькі походи, й воєнна слава запорожців досягла апогею.

Чайки завдали численних відчутних ударів і могутньому турецькому флоту. А сила і значення козацького флоту настільки зросли, що друге й третє десятиріччя XVII століття стало періодом майже повного панування за-

та Балкан звернулися до султана з петицією, в якій заявляли, що, коли він не захистить від козаків, то вони визнають їхню владу. Тому султан скликав спеціальну раду, на якій обговорювалися заходи оборони. На неї запрошено було послів Венеції, Нідерландів, Франції та інших країн.

Запорозькі ж козаки зі свого боку розгорнули дипломатичну антитурецьку діяльність.

Ймовірно, з ініціативи Сагайдачного протягом 1617—1620 років відбувалися переговори з Персією, з якою Туреччина розпочала нову війну. Ці українсько-персидські переговори шах Аббас I розглядав як одну з ланок створення антитурецької коаліції, до якої намагалися залучити, окрім Запорозької Січі та Персії, Францію, Польщу, Ватикан, а також Абхазію і грузинські князівства — Мінгрелію та Гурію, з якими запорожці мали давні дружні зв'язки й нерідко, повертаючись додому після штурму турецьких фортець і морських битв, зупинялися там, щоб перепочити. Провідну роль у цій коаліції шах Аббас відводив запорожцям, яких вважав найбільш серйозною, мобільною й активною антитурецькою силою. Щоправда, укладення Турецькою мир з Персією поклав край цій міжнародній акції.

політична, громадсько-суспільна й культурна діяльність. Роль козацтва в цих сферах життя українського народу була провідною.

Козацтво та його гетьман брали активну участь в опозиційному русі українського міщанства — жителів міста, православного духовенства, частини української шляхти проти політики національно-релігійних утисків. Двадцятистисячне Військо Запорозьке разом з Петром Сагайдачним стало членом Київського (Богоявленського) братства, що виступало проти окупації шляхетською Польщею та колоніальної політики, відігравши одночасно роль культурного та наукового центру України.

Маніфестаційний вступ усього Запорозького Війська до братства в 1620 році, яким збройні сили України проголосили солідарність з його проголошеною, а також те, що беруть його під свій захист, був виявом величезної політичної ваги, який сприяв популярності братства в широких народних масах, високо підніс його авторитет, а водночас обіграв братство від репресій. Хоч нову громадську й культурну інституцію засновано без дозволу короля, проте й польський уряд, ні коронний гетьман (він же київський воевода) С. Жолкевський, ні католицьке й уніатське духовенство не каважувалися її

вільне протиправне будівництво, під час якого було вкинута кістка з поховань кількох століть. Серед них, ймовірно, й Петра Сагайдачного, похованого в 1622 році в Богоявленській церкві.

Вирішальну роль відіграло козацтво у відновленні в 1620 році вищої православної ієрархії на Україні, що була скасована 1596 року за Брестською унією. На прохання Петра Сагайдачного єрусалимський патріарх Феодан, що повертався з Москви, висвятив єпископів на всі православні кафедри України, Білорусії й Литви, а також на сан митрополита-ректора Київської братської школи Іова Борецького. Польський шляхетський уряд, який поставився до цього політично-церковного акту, як до державного злочину, видав універсал про арешт новопоставлених вищих — православних ієрархів. На обороні стало козацтво — збройна сила. Це було важливим та сміливим політичним вчинком, що послабляло позиції католицизму на українських землях.

Водночас Сагайдачний постійно дбав про збільшення чисельності й сили козацтва, вичікуючи слушного часу й відповідної міжнародної обстановки, щоб почати здійснювати друге історичне завдання — виступити збройною силою проти шляхетської

попередником Богдана Хмельницького.

Прот наступного року козакам довелося воювати разом з польським військом проти могутнього ворога як Польщі, так і України. Султанська Туреччина вирішила завоювати Польщу й під Хотином зосередила військо, яке з облогою нараховувало 300 тисяч чоловік. Турки везли 260 гармат, мали велику кількість верблюдів, мулів і навіть чотирьох боїових слонів, які наводили жах на місцеве населення. Такої армії вже давно не бачили в Європі.

Польські спромоглися мобілізувати ледве 30 тисяч війська, в якому переважали найманці-лайдскнехти, найбільше німці й угорці. Річ Посполита не зуміла зібрати й трьох десятків гармат, тому позичили гармати в козаків. Польський король звернувся до козаків з проханням приєднатися до польського війська. Король попросив єрусалимського патріарха Феодана підтримати його й зайняти козаків стати на бік польського війська проти мусульманської сили.

За давньою демократичною традицією вирішувати важливі питання спільно, на загальнокозацьких радах, зокрема питання війни й миру, і на цей раз зібралася така рада в Сухій Діброві, де поряд з козаками (більше 40 тисяч) було кілька сот пред-

реслідуючий такий гарматний парк, багато козаків, зброї, ніх і кілля, начальники.

Французької полководець М. Боден такою силою турків своєму шкідливо майже на.

Поява султанського війська на півдні України в цей момент, цілковитою війни. А Сагайдачний кевича, й пропонує на силими чим. Хо, ввести в силуючись часники, ки-історик зуміти й дінку по чого. Маб, чення ма під вплив сарів до цієї позиції пасив зроби в рецьку а Владисла, рал Хол ім відійти

КОЗАЦТВО - ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ

очі, перед мо-
льки чатувало
виходом у мо-
Треба промну-
фортеці Кизи-
вань, Аслам-
де тепер Бе-
ка). За пере-
перепинити про-
турки поста-
річки металеву
Кизи-Керменю
дали до Аслам-
етягли залізи
дійшла опол-
ки сміливі до-
репону. Кілька
они зв'язу-
ланцюгом і
али до брами.
брізкіт ланцю-
вращения, і
козацька фло-
ки відкривали
них козацьких
тим часом за-
айшлись в оче-
али, поки виху-
и тоді стрім-
роходили ліній-
само вони до-
ла Очакова й
турецьких фор-
міфічні Сіцлла
терегли вихід у

порожнів на Чорному морі. Вони контролювали навігацію між Босфором і Лиманом.

Добою героїчних походів казвали історики морські козацькі експедиції, що набули загальноєвропейського значення. Уряд Османської імперії боротьбу з козаками розцінював як найважливішу, найскладнішу, найневідкладнішу й найнебезпечнішу військову й зовнішньополітичну проблему. Найбільша держава тогочасного світу мобілізувала майже всі свої збройні сили проти українських воїнів, які протистояли їм у битвах силами іноді в кілька десятків разів меншими, і все ж добивалися перемоги.

За свідченням сучасника, не тільки на Чорному морі, а й у самій турецькій столиці козаки викликали такий великий переполох, що через них там постійно тримали увесь флот або його частину, будували укріплення на берегах Босфору.

Відомий італійський мандрівник П'єтро дела Валле повідомляв у травні 1618 року: «Турин не мають на Чорному морі жодного місяця, як 6 козаків не взяли і не сплюндрували. В усякому разі вони сьогодні на Чорному морі така значна сила, що, якщо долають більше енергії, будуть цілком його контролювати».

Справді, паніка в приморських районах і в самій турецькій столиці дійшла до такого напруження, що приморські міста Анатолії

Українське козацтво самостійно, навіть всупереч зовнішній політиці уряду Речі Посполитої, вступило до європейської антитурецької ліги.

Представник ліги де Марконе передавав зміст своєї розмови з Сагайдачним 13 квітня 1618 року: «Я мав довгу розмову з представником козаків, який запевнив, що вони продовжуватимуть боротьбу з турками незалежно від того, чи польський король хоче цього, чи не хоче. Це має велике значення, оскільки король у мирі з султаном і гарантував йому спокій».

Спрямувавши всю свою енергію і знання на боротьбу з султанською Туреччиною та кримським ханством, Сагайдачний реально уявляв, що виступати проти Польщі ще не час. Воювати на два фронти Україна не могла. Довід козацько-селянських повстань кінця XVI століття, керованих Криштофом Косинським і Северином Наливайком, показав, що для всенародного повстання проти польської шляхти поин що бракує сили. Саме з цих причин гетьман, «політик великий і справний», як називали його сучасники, спочатку не йшов на відкриті політичну конфронтацію з Річчю Посполитою, а використовував дипломатію для утвердження і проведення своєї лінії.

Особливістю збройних сил України була їхня активна

заборонити, бо побоювалися збройних українських сил, керованих Сагайдачним. Уніатський єпископ писав у меморандумі пані до іма, що співробітництво між Київським братством і запорожцями на чолі з гетьманом Сагайдачним несе велику загрозу католицизму.

Козацтво, яке стало колективним членом Київського братства, було тісно пов'язане з життям заснованої при ньому школи. Сагайдачний стає ктитором (опікуном), допомагає їй матеріально. Першим ректором був Іов Борецький, видатний проповідник. Київська школа згодом розвинулася у Києво-Могилянську академію, що протягом тривалого часу була єдиним вищим навчальним закладом у Східній Європі.

Таким чином, Сагайдачний зробив незвичайний, безпрецедентний для свого часу історичний крок — поставив збройні сили на охорону культури й освіти, тобто гуманізував зброю. Тож біля джерел Києво-Могилянської академії лежить гуманістичний, патріотичний подвиг козацтва та його гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного. На цьому тлі видається незрозумілим сам факт розміщення на території колишньої Києво-Могилянської академії Вищої військово-морської політичного училища.

У цей тричл заповідній зоні — археологічний, історичний та архітектурний — усупереч законам провадилося само-

Польщі й повалити її владу на Україні.

В останні роки другого десятиріччя XVII віку великих масштабів набуло масове покочання селян і міщан, які прагнули звільнитися від феодально-кріпосницької залежності, від національно-релігійних утисків, вони визнавали тільки козацьку владу, владу Запорозької Січі. Посилились втечі на Січ козаків, селян і міщан.

Тепер польській шляхті доводилося мати справу з добре організованою, численною й могутньою військовою силою України. Наприкінці XVI століття бойових козаків було лише 5—6 тисяч, а за гетьмана Сагайдачного — понад 50. Королівський посланець ксьондз Обаливський, який був присутній на козацькій раді в урочищі Суха Діброва, де зібралось майже 50 тисяч озброєних козаків, писав у доносенні: «Належить побоюватися, аби справа не дійшла до повстання, до селянської війни. Надто вони розлютувалися тут, побачивши себе в такому зібранні та силі. Борони, Боже, тутешніх католиків, їм нікуди втіяти буде! Усе живе подалося до козаків».

Сагайдачний вирішив, що настав час збройного виступу проти окупації шляхетською Польщею українських земель, що збройні сили України у своєму розвитку досягли такого рівня, коли вони в змозі повалити владу Речі Посполитої на Україні. У цих своїх намірах він був

ставників духовенства й міщан з різних міст України.

Козацька рада ухвалила виступити на допомогу польському військові, обумовлюючи свою згоду на участь у війні визнаванням низьким вимог: визнання прав козацтва, розширення реєстру, скасування певних королівських універсалів, виведення польських військ з України, релігійне рівноправ'я, визнання вищої православної ієрархії з її зверхником митрополитом Іовом Борецьким. Рада відправила послів на чолі з Петром Конашевичем-Сагайдачним до Варшави. Вирішили також запросити й бойових побратимів — донських козаків.

Запорозьке Військо, чисельність якого перевищувала 41 тисячу, спорудило свій окремий табір поруч з польськими позиціями і саме за його рахунок польсько-козацькі сили переважали турецьку армію в рудній вогнепальній зброї. Недарма Запорозьке Військо називали сучасники «рушничим військом». Сеймовий комісар польського війська під Хотином Яків Собеський дуже високо оцінював козацьке озброєння: «Якби польське військо було так добре озброєне, то могло б пом'ятися силами з найсильнішою в світі піхотою!».

Четвертого вересня чотири штурми відбили запорожці, після цього під проводом Сагайдачного самі перейшли до наступу. Відбивши атаку, козаки погнали ворога й, пе-

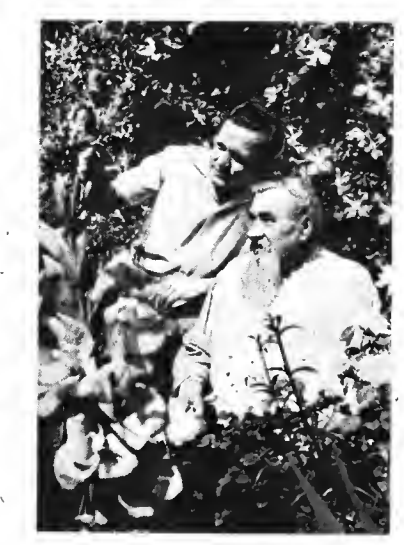
самим пр-

Сагайдачний відводив зад. Під гармат і ки всіх турецької, ні були вми втрачавший битви. 80 козаків, більше. речно, ве, заків, ке, маном.

Упродовж війни козаки себе осно, ки атаи, гетьманом дев'ять яких. бул, середньо зацьний рився на, цю. Йод, зміг про, вали.

Водноч, магався в і штурм, того на, сам орган, ступ. Ци, дачний по, рейдів, я, яких втра, ським (2, гальних, серед них, ливою си, намічна т, козаків, і актив, симально, ти фа

1

На знімку: В. Корчан і К. Кульома. На наледі — 70-ті роки.

ПОЗИЛАННЯ ІЗ ЦИМ МАТЕРІАЛОМ, ЗАВІДУЮЧИЙ СУМСЬКИМ ОБЛАСНИМ УПРАВЛІННЯМ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я, Е. НЕСТЕРЕНКО ПОБІВЛЯЄ НАЙБІЛЬШІЙ ЧАСОМ ВІВЧИТИ ПРОБЛЕМУ

І ЗРОБИТИ ВСЕ МОЖЛИВЕ, АБИ СПАДЩИНА ДІДА КОРЧАНА ЗДОБУЛА СТАТУС ГРОМАДЯНСТВА. ХОЧЕТЬСЯ ВІРТИ...

А ПОКИ ЩО К. КУЛЬОМА ПРИЙМАЄ ПАЦІЄНТІВ ЗА АДРЕСОЮ: СУМСЬКА ЛЕБЕДИНА

— ПО СУБОТАХ І МЕДІАХ 3 8 ДО 18 ГОДИНИ.

БУДЕ ПОСВЯЧЕНІЙ ДІДА КОРЧАН:

НАДВОРІ... сусеїло, коли Кость Борисович проводив останнєго в той день, віддаючи уважно вислуханням науку, жінка подякувала, обережно притиснула до грудей горбунку з цілющою «травою» і вже була вийшла з хати. Але за хвилину по тому, згитишчись, знову переступила поріг.

— Даруйте, за своїм годем зовсім забула. Памятаєте так? — жінка назвала прізвисько. — Ми з мого і Могильов на одному заводі працюємо. Позастрік Тамара привозила до вас свою тяжку хворобу на асму доходу. І сліду не залишилося від напасті. Подаруя велла передати вам земний уміли.

Буває й так джукоту, а частіше йшуть. Не передати почуття, які охоплюють мене, коли читаю ті листи. З Харкова, Барнаула, Хабаровська, Алаш-Ати, Зуріху... Ослідки на Києва утиски літні, дає наслідді катастрофа на Чорнобильській АЕС М. Головатий. «Мені загрозиває гастрит, а отже ампутація ноги. Медичин, вивенившись, що їхні спроби поліпшити стан марні, дозволяють застосувати ваш метод.

Після п'яти севнів де що й «шосе». А ось являю з листів джентельні Килинді Брисської області Л. Пепію: «3 червня 1984 року хворію на розсинний енцефаломієліт. Багато разів лікувалася у Москві, але довготривалих зрушень на краще не було. Станійку кроку лікування застали принади до тяжких наслідків — атрофія кір і джентість ходити. Після того, як побувала у вас, попірала в джентість трав. Чотирьох севнів вистачило, щоб знову навчилася ходити, майже повністю відновилася зір». Писав Л. Бушуєва із Залоріжжя: «Довго мучила мене екезма на ногах. Лікарі не зарадили моїм стражданням, а ви допомогли». Важко навіть переписувати хвороби, від яких позбавляв людей Кульома: паранітрит, остеомиєліт, ендартерії, бронхіальна астма, пієлоцистит.

Порізнюмо звуть-величати людей Костя Борисовича — хто доктором, а хто навіть професором. Та як і більшість народних терапевтів, він не має диплома про медичну освіту. Знахарець науку опанував під рукою у знаменитого колеги діда Корчана. То була колоритна постать. Авторитет! У його

світлі пам'ять покійного Корчана. Задля ланоничності виступити той період в біографії діда, коли медичне кононцтво й знати нічого не бачило про ягосес там «шарлатан». Він почав 50-х років діда мети успішно пройшов апробацію в кількох солдних закладах, серед них і в Київському республіканському протезо-ортопедичному і шпиталі, московських медичному інституту імені Пирогова та науково-дослідному інституті клінічної і експериментальної хірургії. Вчена рада Українського інституту клінічної медицини імені академіка М. Стражеско, на засіданні якої був присутній Корчана, дала позитивну оцінку методу діда і рекомендувала його до практичного застосування. Всесоюзному інституту лікарських рослин записався аккредитовані майже формальною протесту — видати довідку, що давно відомі ромеопатам трав, які входять до лікувальних препаратів, неспокійні і ось тут, на півному місці, виростає стіва.

Улюбленню прізвиську старого Корчана були слова: «Мені не хотілося бачити вас рубати». Наізнога тадав Василь Йосипович, що най-

талановитіший самоук. Все, що не вписується в коло умілого борючого від медицини про істину, піддається анафемі, в кращому випадку просто замовчується. Як тут не згадати ще одного самука — А. Гриценка. Мисливські власті зробили все, аби Анастолій Григорович не міг займатися справою, а який він досвідчений лікар. Фактично вигнаний з рідного міста, шпінеліт перетікав до Москви, де заснував медико-інженерний центр, маючи свою медицину. Нині цей центр досі досяг європейського визнання й активно взаємодіє з кращими клініками Заходу. А. Гриценко! Присвоєно звання почесного громадянина італійських міст Венеції та Мілана. Цього чоловіка, можна сказати, фортуна посприхувала. Але скільки в наших містах і селах живе ще з безсвітлі «обаб» та «ліл» незастережуваних, тал яких — їхні унікальні здібності — поступово втрачається, тине безспоротно? «Мені В. Йосиповичу, як технічно втрачений», — писали «Незвестна» через рік після смерті діда. На щастя, це не так. Його не хотіли бачити за, жинє й метод. Кость Борисович, у добрий час хай буде сказано, незважаючи на передрісний вік, як козан мислю. Світлий прагматизм — жодного разу не був на лікарняному! Але ж людина не вічна. Що продовжує жити доброю справою?

З яких трав виготовляється мазі й настойки, не складає таємниці. А от технологія їх приготування, Кульома розкопав, що не розкриває.

— Я хоч сьогодні готовий це зробити, — каже він. — Умовою однієї з пріоритетів хоча б на метод лікування ендартерії в установленому чинити знаходимосям поперіт, який був записаний за його автором. Добитися цього я зобов'язаний перед пам'яттю діда Корчана.

Важке — то повертати людям здоров'я. Як і багато інших подвизників в нашій країні, він жоретко полюбив: то-ло-ві, що то ревноді, дошприття. До 90 років дожив Корчана, але так і не днався, що ж думають знені мучи про то-ло-ві, ару материня, мати-й-мучи, й решти подібних компонентів з його дивовижної системи. Заваривні травилі, заваривні текстом говорили: візьми у співпастору свою аннахдоу «протіорних людей» і все буде гаразд. Не похукач — і... досі медицина відмакується від дошпріт лебединських цінтелів. Куді виступили напасті, чини Корчана і Кульома, як на собі випробували їхній метод і до міністра охорони здоров'я СРСР (тоді ще Б. Чазова), й до Всесоюзного з'їзду лікарів, який відбувся у 1988 році, й у республіканських інстанціях і марію. Історична система охорони здоров'я ажертю не визнає коренів свого родоводу, керується міркуваннями, дає інтересам лікарів, під різніми надуманими приводами відмовляється визнати і впровадити надбання

роду секретів зцілення передавалися з покоління в покоління. Допитливий, непосидючий, Василь Йосипович у молоді літа, ще то ревноді, фамало мандрував у пошуках напастівцях, які сьогодні казуть, неградиційні способи лікування. Віднайді в настрів в Серопі, Китай, Японії, звичах тібєтської медицини. Володів унікальним даром: лисити трави і спеціальною дією виілкувати багато тяжких хвороб, які й понині неспівпадати офіційній медицині.

Багатою врятував життя лебединський дід. Тепер благодіру справу продовжує його єдиний учень і послідовник К. В. Кульома. Але те, що встигав старий, а тепер здатний робити його спадкоємці, — лише крапля в морі людських страждань. Чому ж, виникає резонне запитання, метод Корчана-Кульома не ще залишається екологічною дією лікарів? Чому не застосовується широко лікувальній практиці, незважаючи на високу ефективність, безпечність, власника не передати державі, по суті, безцінний скарб?

Аби було зрозуміло, доведеться це раз потримувати

важке — то повертати людям здоров'я. Як і багато інших подвизників в нашій країні, він жоретко полюбив: то-ло-ві, що то ревноді, дошприття. До 90 років дожив Корчана, але так і не днався, що ж думають знені мучи про то-ло-ві, ару материня, мати-й-мучи, й решти подібних компонентів з його дивовижної системи. Заваривні травилі, заваривні текстом говорили: візьми у співпастору свою аннахдоу «протіорних людей» і все буде гаразд. Не похукач — і... досі медицина відмакується від дошпріт лебединських цінтелів. Куді виступили напасті, чини Корчана і Кульома, як на собі випробували їхній метод і до міністра охорони здоров'я СРСР (тоді ще Б. Чазова), й до Всесоюзного з'їзду лікарів, який відбувся у 1988 році, й у республіканських інстанціях і марію. Історична система охорони здоров'я ажертю не визнає коренів свого родоводу, керується міркуваннями, дає інтересам лікарів, під різніми надуманими приводами відмовляється визнати і впровадити надбання

важке — то повертати людям здоров'я. Як і багато інших подвизників в нашій країні, він жоретко полюбив: то-ло-ві, що то ревноді, дошприття. До 90 років дожив Корчана, але так і не днався, що ж думають знені мучи про то-ло-ві, ару материня, мати-й-мучи, й решти подібних компонентів з його дивовижної системи. Заваривні травилі, заваривні текстом говорили: візьми у співпастору свою аннахдоу «протіорних людей» і все буде гаразд. Не похукач — і... досі медицина відмакується від дошпріт лебединських цінтелів. Куді виступили напасті, чини Корчана і Кульома, як на собі випробували їхній метод і до міністра охорони здоров'я СРСР (тоді ще Б. Чазова), й до Всесоюзного з'їзду лікарів, який відбувся у 1988 році, й у республіканських інстанціях і марію. Історична система охорони здоров'я ажертю не визнає коренів свого родоводу, керується міркуваннями, дає інтересам лікарів, під різніми надуманими приводами відмовляється визнати і впровадити надбання

Просили перевірити

ЗВІДКИ ТРАВИЧКА?

«Сьогодні, коли в аптеках бракує ліків, нам наголошено рекомендувати звернутися до народної медицини. Але ж і лікарських трав у достатній кількості немає. А ті, що є, належать, виключають підозру: зайді вон, чи не «бурбуди»?» запитання Н. Самілякено із Черкас і поставила заступнику начальника Головного інтентного управління при Міністерстві охорони здоров'я УСРР І. К. Куренку.

Щодо якості цілющих рослин, — заспокої Іван Пилипюк — кожна партія загрозливої сировини обов'язково проходить перевірку в спеціальних обласних лабораторіях. Декого незволоту, що фіксується шпінелі зліла на Житомирському заводі. Але ж це не означає, що його зібрано на Житомирщині.

Підприємство одержує сировину з різних куточків країни, додатково перевіряючи за тримом параметрами на вміст радіонуклідів, якість та достеменність. Сама ж Житомирщина, як і Ровенська, Київська, Чернігівська області, які постраждали від чорнобильської катастрофи, майже звільнені від збираних

яй трав, і це зробило проблематичним забезпечення ними населення. Якщо раніше лікарських рослин збирало до 1800 тонн, то тепер — близько 1600 тонн при фактичній потребі в 8—10 тисяч тонн.

Створене на початку минулого року республіканське об'єднання «З'єднотрава», створюючи які, що займається виробництвом лікарської продукції та постачанням населення лікарських рослин і препаратів з них, мало на меті поліпшити становище. Але ж його зусилля зводяться навісвіт тим, що і згадуваний Житомирський завод і рідкісні по виробничу цілющих трав іналежать соловому відомству.

Виходить, проблему не вирішити? Але ж зовсім іншої димарі поружжя відомств київських фітотерапевтів зубобіжних, які очолюють науку не при республіканському інституті фармакології і токсикології підприємства «Барвінуць». Працівники «Барвінуць» самі збирають трави в чистих районах Херсонської, Івано-Франківської, Закарпатської області, самі ж і переробляють. Наталія Петрівна Зубицька стверджує, що який тини підприємства було багато, де збирали цілющих рослин і ліків можна було б подолати. Але поки що і промислові підприємства, самі ж збирають трави, не дають звестися на ноги.

Віталій МАКСИМЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».
Суми.

— Ми з Данилом Никфоревцем хочемо відкрити спеціалізовану аптеку «Народні ліки», та можна довести, що це не відкриття, приміщення, — злітка ося. «Барвінуць» пропонує співприватизацію злітка заводської фірми. Ми вважаємо, що продукція підприємства необхідна передусім у нашій республіці, то і шукаємо можливість налагодити справу. Виявляється, маємо не тільки проблему, а й ентузіазм, тогочасний вір мислити. Але не видно, щоб місцева влада хотіла тлі ентузіазму підприємства. А в цьому чим всемогуще чини? Дарина ВІДНІСНИКА. Київ.

3 ПОШТИ

ОЦЕ РОЗІБРАЛИСЯ!

Шановні редакції! Нас у сім'ї двох чоловіків і жінки 84 роки, які лежать хворий після інфаркту, до того ж майже сліпий, має катаракту очей. Мені — 79 років. Я зовсім сліпий, втратив зір ще 20 років тому. Тоді ж дали мені третю групу інвалідності й пенсію 16 карбованців. Згодом підвищили її до 26 карбованців, яку одержую я понині.

У серпні маюдастрі з відділення «Мислосеред» направили мене на комісію ЛТЕК, щоб оформити другу групу інвалідності. Тодіжне ходило а до лікарні, щоб отримати необхідні папірці, а потім мою справу відіслали до Хмельницького на об'єкції ЛТЕК. Зайшли завадали, щоб а особисто до них приїхав. Але ж не в моєму — співа, хворе. Тоді справу повернули а місцеві Кам'янська лінійна ЛТЕК. Через три а місяцями місцеві лікарі пої-

домили, що залишають мене, ані було, третю групу і 26 карбованців пенсії. Пишу скаргу до Хмельницького. Майже через півтора місяця отримую відповідь: прохання розберемося. Хоч знають, що приїхати а ніяк не можу. Ще раз повсюдно їм це. 31 січня ч. р. а Хмельницького об'єднує повідомлення: незалежно у Кам'янці-Подільській буде відкрито засідання об'єкції ЛТЕК, тоді, маючи уважно розглянувши нашу справу, Число ж майже півтора місяця. Як ось 14 березня ч. р. а отримую папірці: визначено засідання а місцеві місті не передаються.

Люди добрі! Вісім місяців борючись, загнали мене, щоб а не зупинився! А жінці мені сьогодні на 26 карбованців місячно, це цілком Турбо та про інвалідності.

Кам'янська лінійна МН-РІТКОК.

Кам'янець-Подільський.

Виклинемо!

ХОЧЕМО ЇСТИ

Коли уряд перестав а нас зупинитися на дуб. нічного по-лістниці. А звеличили, що спля-ли забиті товаришам, тільки на

нову ціну треба чекати... По-можемо, дочекаємося гово-ди. Семен 103А.

Дружнина Донечкої області.

погано. Жили у алагоді, до того драматичного дотора, коли до Шурковського зайшло Василь Пойдавич.

— Пішли на весілля! Це нічого не знайдувало. Десять років хлопці сиділи за однією партою. Потім їх шлях розійшлися. Василь служив у Афганістані, на тієї, який засуджений айби, доми-дував воядвом. Має нагоро-ди. Грамоту Президії Вер-ховної Ради СРСР, яку пла-писав сам М. Горьков.

Сьогодні вони а варті, ніби голубчик. А завтра попливе по-ляний за тридцять ай земель і поведе по морят-океанах світу, а думу про голубку свою айду.

Фото Володимира ПЕТРЕНКА.

силі Пойдавич. Подальші деталі їм! Ночу були йзо-вані айк північ, під час слівства та на суді. Громадянин Польщі Войшек Собат разом з лівийською Мірос-лавом Багаль іхали а Угор-щину. Але «Фіат» погано слухався господаря. Перед, Тишовним заїздили а каналу. Спробували айтикйі черговий з допомогою «Волга», яку айнулили на трасі. Нічого не айшло, Тоді Войшек пішов пхувати йну машину. Цим і

ровнявдасе її сестра А. Шур-ковська. Але допоку по-вернулася сама не своєю.

І була а басонна ніч, був ранок, остання стежка до лі-су...

Офіційного похорону не було, ані черговий дач-ників місцевій православній громаді відслужити паних-ди відмовлявся. Громадські організації зовнішньої Прес-ко-Карпатської сільськогос-подарської дослідної станції часу на співчуття, організа-цію похорону не знайшли. Зібралися рідні, знайомі, по-велили труну на шитирі і за-копали її а межею (на тії длішній шитирі ховають нехрещених дітей а людей, які почили життя само-губством). Михайло на похоро-ній матері не був: перебував у айдуому Ізоляторі.

Суд айбувався у Никити Вороти. Ахтовий дай селіщи-ни Раді був перенесений. Шурковського айпривез а Ужгороді у загратованій спеціальній. Пойдавич за-йшов у приміщення у копі друзів, одягнута у лівийської супермодні костюми. Тільки після нагадування суди під-їзів на лапу підсудних, до Михайла, який уже був у черній фуфайці.

Суд детально розглянув уваж відомі на факти, що айсправляли ай свідки. І підсудні, Айвотек Іван Йор-довський поаізоваючи присутніх а нагородами Пойдавичів а Афганістані, Шурковський, окрім доброї роботи на фаб-риці та попереднього пока-рання, нічого не має. Оголо-сили вирок. Підсудні оежи-вали по 3 роки позбавлення волі. Михайло Шурковський був айбувався покாரяня у таторі з суворою режимию. Пойдавич на Володирчині, без Ізоляторі — айстрочка.

Я бачив, як коновирі вели Михайла до машини. На мить зупинився: там, а ме-жню панихтарі, спів айвотек свого матір. Ойвотек останню йнотуку, яка айдала його а волею.

Іван МОКРЯНИН, журналіст.

Міжтір'я Закарпатської області.

ТІЛЬКИ ВІН ТА ВОНА

ЖАРТИ НЕ БЕЗ МОРАЛІ

— Вже приїздив! — Петренко... — Рік народження! — 1960-й... — Сімийний стей! — Жалкий!

— Кои ми йшли до шлюбу, ти бравши носки мене не рухав... — Так. Але тоді ти була удас легшою...

— Ян гадаєш, у райо чоловіки живуть окремо від жінок! — Безперечно! Інше жий же то раї!

— Дивуюсь, навіщо Господь створив жінок тими красунями і тими дуреснями! — наже чоловік.

— Поясни тобі, дорожній, — відповідав дружина. — Господь нас створив ародними, айб чоловіками айбими. А глумлячись — щоб і ми аве могли айвотек...

— Коли побранася, і а, і дружина були голі ай босі — нічого за ду-шою!

— А тепер! — Тепер — п'ятеро ді-тей...

— Дружина залитусь! — Коли а тебе помину-тиме і айшла за йноту-те, то ти б, Іване, думка білаєш!

— Такс агадаєш! — айдовдас Іван. — Чого б і а бйавас за наме-рюмого чоловіка!

— Ваше дружине уавс час буркити... Ян ай П терпий!

— То це нічого... бі-да, кони вона а добруму настрої. Тоді співає!

— Який тобі айлапо айбирати, яку б айбрав: блондинку ай брюнетку! — Брюнетку.

— Чому? — Блондинка а мене і адова є...

Під час сімейної свер-ни дружина гімно гово-рить чоловікові:

— І де тільки була моя дитина голуб, кони давав айду йноті за тебе замкі!

— Хіба забула! Не мо-їт груда, — чус а від-повдас!

— Звист, наші сусід розумували...

— Назвмі! Кіо ж ай-вотек!

— Чоловік, ай досто-роково повернувся з айрідження...

— Моє дружине йко-ли мене й про що не про-сїт! — Мого теж... Лише на-казує...

— А мого, мого мене розповдас, як джус-женка а бабусю... Він П айвас...

— Не може бути! Та-кий хлип! Айвотек...

— Мамо, покси ме-не, будь айвотек, що таке теорія притягання! — Теорія, це кони тай тільки говорити, що повернується через пів-години, а практично, кони притягання додари не айгають...

— Кияте, кияте од-ну мить а мого доми-ноу! А ай зможете де-ті й ай, що вона зако-че!

— Базумоноу! Вона безперечно наже, що хоче тільки мене...

Афганську медаль. Після де-мобілізації став учнем прести-жного середньої лівотія Сетимського технікуму ме-ханізації та автоматизації сільськогосподарства. Він узявся переоховувати Ми-хайла Шурковського, який уважце умовно айбувався по-карання.

Друзі рушили до Тирова. Так ужо акалася а селіх Верховних — на весілля при-ходять не тільки запрошені. В оселі, де грають музики, збираються хлопці та дівчата із сусідніх сіл, склянку айна айбо горілки пхують по ко-лу, щоб веселіше було танцю-вати, щоб «проїти» аявотек: ся. Так було і цього разу. Весілля закінчувало до пі-ночі. І тільки о першій годині друзі рушили а Никити Вороти.

Вийшла сід побачили у ка-наві автомобіль. Пішлийш до нього айсо компанією. — Допомога потрібна? — спитали хором.

— Не потрібна! — ай-вазав чоловік польсьому во-ю.

На Клопці пішли собі. Біля автомашини залишилися Ми-хайло Шурковський та Ва-

скористалися непрошеним гос-ті. Пойдавич намався у ба-ганняку спортивну сумку, айвдів і метрів а 15. Потім заїзлив а машину. Шурков-ський сіл на передне сидіння. Мірослава Багаль «перекочу-вала» на заднє сидіння, сіл-да коло сумки.

— Шо ви робите? — а-кричала. Але її нікто не слух-ав. Пойдавич айгик сумку з машини, айпривіз навіть целофановий пакет з першого сидіння. Краді айикли у тем-ряві. Та тієї ж ночі їх пі-ймали міліція. За санкцією Свідківської прокуратури Михайла Шурковського ай-зали під варту. Мотив: був айзуджений раніше, може скхвистив, айзавати розкрити злочину. Пойдавич ай-ий має «чисту» біографію, айбови нагороди, тимчасово айвипустив.

Кілька разів Ірина Гафін у Володирчині, намагаючись зу-стрітись із сиком, дзвонили про його подальшу долю, ай-йати добро пораді. Але ай відмакували від айчорняної айдирини праці.

— Не знаю, з ним і про що говорила вона у районі...

Наша вітальня

Віктор БАННИКОВ:

«МІНІ-ДИНАМО» ФУТБОЛЬНА РОДИНА»

Спершу кілька слів про мою співрозмовника. Майстрів спорту Віктор Банникову 26 років виповнилося 53 роки. Але зовні він значно молодший — стрункий, елегантний. Щоголиві він грав у житомирському «Авангарді», київському «Динамо», а потім за збірну СРСР. Виступав навіть проміжній збірній Бразилії, за яку тоді грали легендарний Пеле, Улассик, чимплотку став 1966 року. Чемпіон Радянського Союзу 1967 і 1968 років, триразовий володар Кубка країни.

Коли завершив футбольну кар'єру, пішов працювати інструктором до республиканського

ради товариства «Зеніт». Досліджує до по-сиди заступника голови. Працював і головою республиканського футбольно-хокейного клубу профспілок.

Одружений, має дорослу дочку і онука, йому тільки пір року.

Цю візитку картку невідомо спеціально для більшості нового покоління А ті, хто зі стався, безперечно, знають уже про чудового аторитету, який був свого часу Банников. Минуло майже літнє десятиліття з того дня, як у Києві пройшла завітнo-виборна конференція Федерації футболу України. Не мій новим головною було обрано Віктора Банникова.

— Як відомо, торік футбольний клуб «Динамо» (Київ) і «Дніпро» (Дніпропетровськ) і «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) стали ініціаторами утворення Асоціації футболістів-професіоналів України. Як саме особисте ставлення до такої ініціативи?

— Як я мене, наш футбольний поки шови ставлення до справ не заслуговує називатися справжнім професіоналом. Хоча окремі заробітки більше, ніж академія. Але і це не критерій. Аж до кордонного зарплати немає потреби. Мінімальні, у більшості футбольних держав усіма справами заправляють федерації. Що ж не приходить до Києва, в ми да такого прангемо.

— Як ставиться до емігрантів футболістів?

— Як ставиться до емігрантів футболістів? Як ставиться до емігрантів футболістів? Як ставиться до емігрантів футболістів?

через трансфер динамівців Києва і «Дніпро» неспроможний сподіюся поновити колишню славу найкращих клубів у СРСР. Отож, необхідно нам тургом і федерацією і громадськістю, і клубами покласти край цьому процесу, зберігти хоч тих, хто у нас залишився.

— Як ви тепер контактуєте з федерацією з професіональними клубами?

— Як ви тепер контактуєте з федерацією з професіональними клубами? Як ви тепер контактуєте з федерацією з професіональними клубами?

— Як ви тепер контактуєте з федерацією з професіональними клубами? Як ви тепер контактуєте з федерацією з професіональними клубами?

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Володимир КОЗЛОВСЬКИЙ.

РАДІО УКРАЇНИ

Габеля Варшавської Ради Української РСР

Головний редактор

Сергій ПРАВДЕНКО

Редколлегія:

Олександр БІЛИК

заступник головного редактора

Анатолій ГОРЛОВ

заступник головного редактора

Олександр СМЕЛЯКОВ

член-кореспондент АН УРСР

Володимир КОЗЛОВСЬКИЙ

заступник головного редактора

Леонід САМОЙЛЕНКО

заступник головного редактора

Борис СІДОРЕНКО

заступник головного редактора

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ

заступник головного редактора

Віталій СУДДА

заступник головного редактора

НАД НОМЕРОМ

ПРАЦЮВАЛИ:

Заступник редактора —

Анатолій Горлов.

Член редакції —

Людмила Коваленко, Віктор Косарчук.

Автори мавля —

Анатолій Андрійович, Леонід Підкулинич.

Випусканий —

Леонід Кисельов.

Оформлення —

Володимир Кисельов.

Коректор:

Тамара Баштаннік, Наталія Власик, Людмила Морозова, Антоніна Савицька, Людмила Нестина, Людмила Станішчак, Людмила Терещук.

Верстальники:

Тетяна Балюк, Алла Будничкова, Марія Савицька, Ольга Яценко, Анатолій Артемюк, Сергій Савицький.

Літнотипісти:

Віктор Процук, Раїса Гринчук.

Ордина Леїна комбінат друку анданствів

Радянська Україна

252047, Київ-47,

представ. Периотик, 50

телеф. 66955

тираж 166.300

Переплатити ціна

на рік 19 руб. 80 коп.

Зам. 03150751.

МЕЖДУНАРОДНЫЙ МЕДИЦИНСКИЙ ЦЕНТР «КАНДЫБА»

приглашает Вас принять участие в учебно-оздоровительном круизе по Днепру с 6 по 18 мая с. г. на комфортабельном теплоходе «В. И. Ленин» по маршруту: Киев — Черкасы (Зеленый Остров) — Кременчуг — Днепропетровск — Запорожье (остров Хортица) — Н. Каховка — Херсон — Одесса — Н. Каховка — Днепропетровск — Кременчуг — Канев — Киев, с интегрированной культурной программой и гарантированным обеспечением экологически чистыми продуктами (41 руб. в сутки).

В ПРОГРАММЕ КРУИЗА:

— ПРОВЕДЕНИЕ консультаций и лечение различных заболеваний лучшими экстрактами странами;

— ЛЕКЦИИ и методические рекомендации по проблемам долголетия и поддержания жизнеспособности организма;

— ПО ЖЕЛАНИЮ участие в международных курсах по подготовке экстрактов с обучением технике массажа, медитации, техники С.К. мануальной терапии, биотерапии, биолокации, фитотерапии, методов народной медицины;

ОЗНАКОМЛЕНИЕ с достопримечательностями и историческими местами УКРАЇНИ.

РУКОВОДИТЕЛЯ ОРГАНИЗАЦИЙ, КООПЕРАТИВОВ

Ви получите возможность провести презентацию Ваших фирм на маршруте круиза, установить деловые контакты, развистити репутацию!

Стоимость пугиет от 2200 до 3500 руб. в зависимости от класса уют и обучение на курсах.

Оплата может производиться как по перечислению, так и за наличные.

За справками на участие в круизе обратиться по адресу: 252036, г. Киев, ул. Малышко 15/1. Международный медицинский центр «КАНДЫБА» в телефони 513-22-16 ММЦ. Телефони 518-58-20, 519-53-93. Факс 4165546.